

STOWARZYSZENIE
PRODUCENTÓW
PĘYT
DREWNOPOCHODNYCH
W POLSCE

BIULETYN nr 11

INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU W OKRESIE 01.10-31.12.2024

02.10.2024

Pismo Komisji Europejskiej w sprawie zwiększenia wsparcia na rzecz wdrażania rozporządzenia UE dotyczącego wylesiania (EUDR) i propozycja dodatkowych 12 miesięcy na stopniowe jego wprowadzanie

Komisja opublikowała dodatkowe wytyczne i wzmocnione ramy współpracy międzynarodowej w celu wsparcia globalnych zainteresowanych stron, państw członkowskich i państw trzecich, w przygotowaniach do wdrożenia rozporządzenia UE w sprawie wylesiania. Biorąc pod uwagę informacje zwrotne otrzymane od partnerów międzynarodowych na temat stanu ich przygotowań, Komisja zaproponowała dać zainteresowanym stronom dodatkowy czas na przygotowanie się. Jeżeli propozycja zostanie zatwierdzona przez Parlament Europejski i Radę, prawo będzie miało zastosowanie w dniu 30 grudnia 2025 r. w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw i w dniu 30 czerwca 2026 r. w odniesieniu do mikro- i małych przedsiębiorstw. Ponieważ wszystkie narzędzia wdrażania są technicznie gotowe, dodatkowe 12 miesięcy może służyć jako okres stopniowego wprowadzania w celu zapewnienia właściwego i skutecznego wdrażania.

Przedstawione wytyczne zapewnią przedsiębiorstwom i organom egzekwującym większą jasność w celu ułatwienia stosowania przepisów, uzupełniając stałe wsparcie Komisji dla zainteresowanych stron od czasu przyjęcia ustawy. Jednocześnie Komisja przyznaje, że na trzy miesiące przed planowaną datą wdrożenia kilku partnerów globalnych wielokrotnie wyrażało obawy dotyczące ich stanu gotowości – ostatnio podczas tygodnia Zgromadzenia Ogólnego ONZ w Nowym Jorku. Ponadto stan przygotowań wśród zainteresowanych stron w Europie jest nierównomierny – podczas gdy wielu oczekuje gotowości na czas, inni wyrazili obawy.

Biorąc pod uwagę nowatorski charakter EUDR, szybki harmonogram i różnorodność zaangażowanych międzynarodowych stron, Komisja wyraziła zdanie, że dodatkowy 12-miesięczny czas na wprowadzenie

systemu jest zrównoważonym rozwiązaniem, wspierającym operatorów na całym świecie w zapewnieniu sprawnego wdrożenia od samego początku. Wniosek w sprawie przedłużenia w żaden sposób nie podważa celów ani istoty prawa uzgodnionych przez współprawodawców UE.

Dodatkowe wytyczne dotyczące skutecznego i pragmatycznego wdrażania

Przedstawione wytyczne stanowią wypełnienie zobowiązania Komisji do przedstawienia odniesienia do wspólnych wysiłków z udziałem zainteresowanych stron i właściwych organów, aby pomóc w zapewnieniu jednolitej interpretacji prawa.

Kluczowe obszary objęte badaniem obejmują szczegółowe informacje na temat funkcjonalności systemu informacyjnego, aktualizacje dotyczące kar oraz wyjaśnienia dotyczące kluczowych definicji, takich jak „degradacja lasów”, „podmiot” w zakresie prawa oraz „wprowadzanie do obrotu”. Istnieją również dalsze wytyczne dotyczące obowiązków w zakresie identyfikowalności.

Wytyczne podzielono na 11 rozdziałów obejmujących różnorodne kwestie, takie jak wymogi legalności, ramy czasowe stosowania, stosowanie w rolnictwie oraz wyjaśnienia dotyczące zakresu produktu. Wszystko to jest poparte konkretnymi scenariuszami. Ponadto najnowsze FAQ, również opublikowane, zawierają ponad 40 nowych dodatkowych odpowiedzi na pytania zadane przez różnych interesariuszy z całego świata.

Mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa korzystają z łagodniejszego systemu, który jest również szczegółowo opisany na nowej specjalnej stronie internetowej.

[Informacje dla ogółu społeczeństwa](#) na stronie internetowej Komisji zostały również zaktualizowane i zreorganizowane w celu ułatwienia zrozumienia przez wszystkich.

Przejrzysta analiza porównawcza poszczególnych krajów i zacieśnienie współpracy z partnerami międzynarodowymi

Komisja opublikowała zasady metodyki, którą będzie stosować do analizy porównawczej EUDR, służącej do klasyfikowania państw jako obciążonych niskim, standardowym lub wysokim ryzykiem, mającej na celu ułatwienie podmiotom procesów należytej staranności i umożliwienie właściwym organom skutecznego monitorowania i egzekwowania przestrzegania przepisów.

Zgodnie z zastosowaną metodyką, zdecydowana większość krajów na całym świecie zostanie sklasyfikowana jako kraje „niskiego ryzyka”. Pozwoli to na skoncentrowanie wspólnych wysiłków tam, gdzie wyzwania związane z wylesianiem są bardziej dotkliwe.

Aby zapewnić sprawne wdrożenie na całym świecie, Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych przedstawiły strategiczne ramy współpracy międzynarodowej w zakresie rozporządzenia UE w sprawie wylesiania. Określono w nim pięć priorytetowych obszarów działania, takich jak wsparcie dla drobnych producentów rolnych, osiem kluczowych zasad, takich jak podejście skoncentrowane na prawach człowieka, oraz kilka narzędzi wdrażania, w tym dialog i finansowanie. Te kompleksowe ramy będą miały na celu promowanie sprawiedliwego i sprzyjającego włączeniu społecznemu przejścia na łańcuchy dostaw produktów rolnych niepowodujące wylesiania, tak aby nikt nie został pominięty. Chociaż UE zintensyfikuje dialog i będzie jeszcze bardziej wspierać, sukces partnerstwa będzie również zależał od zaangażowania partnerów UE w realizację globalnych celów w zakresie powstrzymania wylesiania.

Ukończenie specjalnego systemu informatycznego

System informacyjny, w którym przedsiębiorstwa będą rejestrować swoje oświadczenia o zachowaniu należytej staranności, jest gotowy do rozpoczęcia przyjmowania rejestracji na początku listopada i do pełnego funkcjonowania w grudniu. Podmioty będą mogły rejestrować się i składać oświadczenia o zachowaniu należytej staranności jeszcze przed wejściem prawa w życie.

Od czasu przeprowadzonych w styczniu br. pilotażowych testów systemu z udziałem 100 przedsiębiorstw, Komisja wprowadziła szereg dodatkowych środków, w tym:

- utworzenie pojedynczego punktu kontaktowego ds. wsparcia informatycznego dla zainteresowanych stron,
- opracowanie interfejsu umożliwiającego połączenia maszyna-maszyna z systemem, bez konieczności ręcznego wprowadzania danych; ponad 250 prywatnych zainteresowanych stron rozwija tę funkcję po swojej stronie,
- wsparcie w testowaniu plików geolokalizacyjnych zainteresowanych stron i przekazywanie informacji zwrotnych,
- filmy i szczegółowe wielojęzyczne instrukcje użytkownika dotyczące systemu,
- szkolenia dla zainteresowanych stron: pierwsza sesja odbyła się w Brukseli 25.09.2024, a szkolenia online były zaplanowane na drugą połowę października.

Kolejne kroki

W związku z zapowiedzianymi działaniami, Komisja wyraziła opinię, że spełnione zostaną warunki niezbędne do sprawnego wdrożenia:

- dodatkowe wytyczne uzupełnią bogactwo wsparcia dostępne producentom, organizacjom handlowym i krajom partnerskim w ich przygotowaniach do wdrożenia rozporządzenia, a Komisja podtrzymuje swoje zobowiązanie do kontynuowania dialogu i zaangażowania w razie potrzeby,
- przedsiębiorstwa i inne zainteresowane strony zachęca się do ukończenia połączeń, testowania i szkolenia w zakresie korzystania z systemu informatycznego,
- Komisja intensyfikuje dialog z najbardziej zainteresowanymi państwami, co przyczyni się do szybkiego sfinalizowania krajowego systemu analizy porównawczej za pomocą proponowanego aktu wykonawczego do dnia 30 czerwca 2025 r.,
- Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o przyjęcie wniosku dotyczącego przedłużonego okresu wdrażania do końca roku.

Parlament Europejski zatwierdził dokument 19.12.2024 ([Regulation - EU - 2024/3234 - EN - EUR-Lex](#)).

Kontekst

Rozporządzenie UE w sprawie wylesiania ma na celu zapewnienie, aby zestaw kluczowych towarów wprowadzanych do obrotu w UE nie przyczyniał się do wylesiania i degradacji lasów w UE i w innych częściach świata. Wylesianie i degradacja lasów są ważnymi czynnikami powodującymi zmianę klimatu i utratę różnorodności biologicznej – dwoma kluczowymi wyzwaniami środowiskowymi naszych czasów. Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) szacuje, że w latach 1990–2020 w wyniku wylesiania utracono 420 mln hektarów lasów, czyli obszar większy niż obszar Unii Europejskiej. Na podstawie wskaźników wylesiania w latach 2015–2020 co godzinę świat traci ponad dziewięciokrotność powierzchni lasów w brukselskim *Bois de la Cambre* lub co minutę – trzykrotność powierzchni parku Leopolda graniczącego z Parlamentem Europejskim w Brukseli.

Współprawodawcy przyjęli tę ustawę w 2023 r., przytłaczającą większością głosów zarówno w Parlamencie, jak i w Radzie. W ramach przygotowywania wniosku z 2021 r. Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne, które przyciągnęły drugą co do wielkości liczbę odpowiedzi (prawie 1,2 mln), przy czym zdecydowana większość zainteresowanych stron poparła ambitne podejście obejmujące obowiązkową należyta staranność.

09.10.2024

Pismo/E-mail w sprawie: Komentarz do projektu rozporządzenia MKiŚ dot. drewna energetycznego

Do: Katarzyna Bartman, portal wnp.pl

Od: SPPDwP

Jędrzej Kasprzak, zapytany przez Katarzynę Bartman, dziennikarkę portalu wnp.pl o komentarz do projektu rozporządzenia MKiŚ w sprawie drewna energetycznego stwierdził, że marnotrawstwem jest przeznaczenie na cele energetyczne jakiegokolwiek rodzaju włókna drzewnego, które może być wykorzystywane jako surowiec do dalszego przerobu w przemyśle. Spalanie takiego materiału jest sprzeczne z zasadą kaskadowego wykorzystania drewna, tym bardziej jego spalanie nie powinno być objęte subwencjami, a tak się dzieje, gdy drewno jest klasyfikowane jako energetyczne. W Polsce i całej Europie występuje deficyt drewna. Jest to surowiec zbyt cenny, w każdej postaci, by był spalany. Dla polskiego przemysłu płyt drewnopochodnych pozostałości przerobu drewna w postaci wiórów czy zrębków są pełnowartościowym surowcem do produkcji płyt wiórowych, które wykorzystywane są do produkcji mebli. Polska jest czołowym na świecie producentem mebli i płyt drewnopochodnych.

09.10.2024

Pismo/E-mail w sprawie: Opinia na temat projektu rozporządzenia MKiŚ dot. drewna energetycznego

Do: Iwona Boryceusz-Matusiak, MRiT

Od: SPPDwP

W odpowiedzi na prośbę Ministerstwa o opinię na temat projektu rozporządzenia MKiŚ dotyczącego drewna energetycznego, Jędrzej Kasprzak wskazał kilka kwestii budzących wątpliwości:

- 1) interpretacja zapisu § 3 „W przypadku surowca drzewnego, którego przemysłowe wykorzystanie jest ekonomicznie nieuzasadnione ze względu na jego obniżoną wartość techniczną i użytkową..”.

Zapis jest ten jest zgodny z zasadą kaskadowego wykorzystania drewna i przez nas popierany, jednak wątpliwości budzi fakt, kto określi, że wykorzystanie jest „ekonomicznie nieuzasadnione”?

- 2) proponujemy zapis § 3 pkt 4) „ODPADY POWSTAJĄCE W ZAKŁADACH PRZEROBU DREWNA NIE SPEŁNIAJĄCE WYMAGAŃ OKREŚLONYCH W ART. 2 UST 1 PUNKT E) ROZPORZĄDZENIA MINISTRA KLIMATU Z DNIA 24 WRZEŚNIA 2020 R. W SPRAWIE STANDARDÓW EMISYJNYCH DLA NIEKTÓRYCH RODZAJÓW INSTALACJI, ŹRÓDEŁ SPALANIA PALIW ORAZ URZĄDZEŃ SPALANIA LUB WSPÓŁSPALANIA ODPADÓW. (DZ.U.2020.1860 Z PÓŹNIEJSZYMI ZMIANAMI) WYKORZYSTYWANE ENERGETYCZNIE W INSTALACJACH SPALANIA/ WSPÓŁSPALANIA ODPADÓW.”

Zapis występujący w projekcie rozporządzenia „zanieczyszczone substancjami niewystępującymi naturalnie w przyrodzie” jest określeniem nieprecyzyjnym. Większość substancji występuje naturalnie w przyrodzie. Chodzi o to, by drewno użytkowe dobrej jakości, niezanieczyszczone impregnatami lub powłokami zawierającymi metale ciężkie i/lub związki chlorowcopochodne, podlegało recyklingowi i było wykorzystywane jako surowiec do produkcji płyt drewnopochodnych, natomiast to drewno użytkowe, które nie spełnia tych kryteriów – może być przeznaczone z powodzeniem do spalania.

Ponadto należy podjąć równoległe działania:

- istnieje potrzeba zdefiniowania sortymentów drewna okrągłego sprzedawanych przez Lasy Państwowe odpowiadających warunkom jakościowo-wymiarowym drewna energetycznego określonym w Rozporządzeniu, co pozwoli na ich jednoznaczne rozróżnienie,

- należy zwiększyć podaż biomasy drzewnej z przeznaczeniem na drewno energetyczne:
 - a) Lasy Państwowe powinny wystawiać na sprzedaż całość dostępnych pozostałości pozrębowych. Warto też rozważyć obniżenie wieku rębności drzewostanów porolnych, co obok innych pozytywnych efektów, przyczyni się do zwiększenia oferty drewna energetycznego m.in. w postaci pozostałości pozrębowych,
 - b) powinno się promować zakładanie plantacji drzew szybkorosnących na cele energetyczne.

Należy też wprowadzić mechanizmy i działania, które pozwolą na egzekwowanie zapisów rozporządzenia. W szczególności należy zwrócić uwagę na możliwość celowego rozdrabniania do postaci zrębków pełnowartościowego drewna okrągłego. Stosowane były i są praktyki m.in. polegające na tym, że z drewna średniowymiarowego wycinano „jedną deskę” pod produkcję palet, a cała reszta była zrębkowana i sprzedawana do elektrociepłowni jako biomasa.

08-09.10.2024

Konferencja „Drewno materiałem przyszłości” i podpisanie Międzysektorowej Deklaracji „Drewno jako Polski Materiał Przyszłości”

W dniach 8 i 9 października 2024 roku w Instytucie Badawczym Leśnictwa w Sękocinie Starym odbyła się konferencja „Drewno materiałem przyszłości”, podczas której podpisano [Międzysektorową Deklarację „Drewno jako Polski Materiał Przyszłości”](#). Dokument podpisali przedstawiciele różnych sektorów związanych z drewnem – od leśnictwa i świata nauki, przez reprezentantów przemysłu drzewnego, meblarskiego i budowlanego, po samorządowców. Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce było Partnerem Konferencji oraz sygnatariuszem Deklaracji. Z ramienia SPPDwP w konferencji uczestniczyli Jędrzej Kasprzak i Bartosz Bezubik.

„Polska powinna stać się jednym z liderów grupy krajów wyznaczających standardy nowatorskiego oraz powszechnego zastosowania drewna jako materiału najbardziej przyjaznego ludziom i klimatowi oraz stwarzającego coraz bardziej zaawansowane możliwości technologiczne” – to jedna z tez Deklaracji, dla realizacji której sygnatariusze zadeklarowali wspólne działania na rzecz popularyzacji drewna jako surowca strategicznego dla ochrony klimatu i nowoczesnej gospodarki. Wszyscy bowiem są przekonani o tym, że drewno odgrywa ogromną rolę w innowacyjnej gospodarce, stając się kluczowym materiałem w procesach transformacji ekologicznej, coraz powszechniej zastępując surowce kopalne i wytwarzane z nich tworzywa sztuczne.

„Czas zmieniać Polskę murowaną na Polskę drewnianą, bo drewno to surowiec przyszłości i następnych pokoleń. Tak jak obecne generacje wychowały się i budowały rzeczywistość w oparciu o surowce kopalne, bazując na węglowodorach, metalach, minerałach i kruszywach, tak wchodzące pokolenia coraz bardziej eliminować będą ze swego otoczenia i gospodarki tworzywa sztuczne, beton oraz stal i zastępować je produktami oraz technologiami opartymi na drewnie. W tym kierunku już idą najlepiej rozwijające się kraje świata. Polska powinna być jednym z liderów tej grupy i ma na to ogromne szanse” – powiedział Robert Jaśkiewicz z RDLP w Warszawie. Jak dodał: „Drewno jest surowcem absolutnie wyjątkowym, bo stosowanie go bardzo pomaga wiązać szkodliwe CO₂ z atmosfery, a zasoby drewna są łatwo dostępne i bardzo szybko odnawialne – zajmuje to kilkadziesiąt lat, a nie setki tysięcy czy nawet miliony, jak w przypadku surowców kopalnych”. Zasoby leśne w Polsce należą do jednych z większych w UE i z dekady

na dekadę rosną. To efekt zrównoważonej gospodarki leśnej, w której jako równie ważne traktuje się trzy funkcje lasu – przyrodniczą, społeczną i gospodarczą.

Drewno w znacznie szerszym wymiarze cywilizacyjnym tworzy podstawę zrównoważonego rozwoju, dekarbonizacji budownictwa i gospodarki obiegu zamkniętego. Oferuje coraz więcej możliwości technologicznych i ekologicznych – od budownictwa po przemysł tekstylny, a nawet obronny (np. przy produkcji coraz powszechniej wytwarzanych dronów). Drewno nie tylko może zastąpić tradycyjne, energochłonne materiały, jak beton czy tworzywa sztuczne, ale również odgrywa kluczową rolę w walce z globalnym ociepleniem i redukcji emisji CO₂. Magazynuje szkodliwy dla klimatu dwutlenek węgla wchłaniany podczas życia drzewa. Dlatego im więcej drewna wykorzystujemy, sadząc jednocześnie w miejsce pozyskanego drewna nowe drzewa, tym bardziej spowalniamy zmiany klimatyczne.

XXI wiekiem drewna

Przykłady innowacyjnych technologii opartych na drewnie, zaprezentowane podczas konferencji, wyraźnie pokazują, że ten surowiec może odegrać kluczową rolę w przyszłości globalnej gospodarki. W kontekście redukcji emisji CO₂ drewno staje się niezastąpionym elementem, szczególnie w budownictwie, które obecnie odpowiada za 11% globalnych emisji. Przykładowo w Finlandii drewno już teraz stanowi ponad 30% surowca wykorzystywanego w budownictwie publicznym, a do 2025 roku udział ten ma wzrosnąć do 45%. Drewno wyróżnia się wyjątkową nośnością przy jednocześnie niewielkiej masie – jest czterokrotnie lżejsze od stali czy betonu, co czyni je atrakcyjnym komponentem. Co więcej, nowoczesne materiały z drewna są ognio- i wodoodporne. Domy z drewna nie generują też odpadów – elementy rozbiórkowe można ponownie wykorzystać.

Drewno odgrywa również istotną rolę w gospodarce obiegu zamkniętego. Przykłady innowacyjnych zastosowań obejmują m.in. biokompozyty, które zastępują plastik w drukarkach 3D, oraz celulozę mikrofibrylowaną, która zastępuje folię i aluminium w opakowaniach spożywczych. Z kolei włókna węglowe NeoFiber znajdują zastosowanie m.in. w wirnikach turbin, budowie samochodów, samolotów oraz sprzętu sportowego. Co ciekawe, drewno jest również budulcem biodegradowalnych tkanin, takich jak na przykład Spinnova, które w porównaniu z bawełną zużywają 99% mniej wody, nie wymagają użycia chemikaliów i są w pełni recyklingowalne. To tylko niektóre z przykładów, które pokazują jak ogromny potencjał drzemie w drewnie. Właśnie dlatego jego nowe formy technologiczne to obecnie bardzo atrakcyjny materiał dla działów R&D, architektów, projektantów i designerów.

To wszystko powody, dla których z roku na rok rośnie zapotrzebowanie społeczne na produkty i technologie drewnopochodne – to zwykli ludzie coraz bardziej ich poszukują i potrzebują, by lepiej i estetyczniej żyć, a jednocześnie bardziej chronić klimat i planetę. A skoro rośnie popyt i zastosowanie drewna w nowoczesnych technologiach – zwiększa się zapotrzebowanie na ten surowiec coraz większej liczby sektorów gospodarki. Eksperti zgodnie podkreślają, że XXI wiek staje się „wiekiem drewna”, zastępując erę stali i betonu.

Przyszłość technologii opartych na drewnie niesie ze sobą ogromne możliwości, ale także wyzwania – odpowiedzialne zarządzanie zasobami leśnymi i ich zrównoważone wykorzystanie będzie kluczowe dla realizacji globalnych celów klimatycznych. Połączenie rosnącego popytu na drewno oraz zapotrzebowania na funkcje społeczne i przyrodnicze lasów przy jednoczesnym zapewnieniu zwiększenia powierzchni lasów, ich lepszej struktury oraz optymalnego wieku drzewostanu wymaga wysokiego profesjonalizmu, wiedzy i odpowiedzialności. To właśnie mogą zapewnić tylko profesjonalnie do tego przygotowani leśnicy z doświadczeniem i wsparciem naukowym oraz odpowiedzialna i harmonijna współpraca tych środowisk z sektorami gospodarki wykorzystującymi drewno jako surowiec i wypracowującymi nowe technologie z jego wykorzystaniem. Podpisana w Sękocinie Starym Deklaracja jest ważnym krokiem w realizacji tego cywilizacyjnego wyzwania w Polsce.

Sygnatariusze Deklaracji, fot. Wojtek Górski, DGP

09.10.2024

Posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (OSZ) dotyczące omówienia wyników konsultacji społecznych odnośnie obszarów objętych moratorium

W posiedzeniu wziął udział Bartosz Bezubik. Konsultacje dotyczyły obszarów objętych ograniczeniami w pozyskiwaniu drewna, wprowadzonych 08.01.2024 (tzw. moratorium):

- sumaryczna pow. obszarów – 59 tys. ha, w tym:
 - powierzchnie wyłączone z pozyskania drewna – 16,4 tys. ha,
 - powierzchnie objęte modyfikacją – 41,9 tys. ha,
 - 16 nadleśnictw,
 - 4 kompleksy puszczańskie.

Po półrocznym okresie obowiązywania ograniczeń, na polecenie MKiŚ, przedstawiona została ich nowa propozycja:

- ogólna pow. obszarów cennych po aktualizacji – 124 tys. ha, w tym:
 - wyłączone z pozyskania drewna – 33 tys. ha,
 - objęte modyfikacją - 91 tys. ha,
 - 28 nadleśnictw.

Z uwagi na szeroki zakres danych objętych konsultacjami, materiały przedstawiające propozycję aktualizacji moratorium prezentowane były w podziale na nadleśnictwa. Na stronach internetowych nadleśnictw zostały umieszczone: mapy przedstawiające propozycję obszarów proponowanych do objęcia ograniczeniem/wyłączenia pozyskania drewna z uwzględnieniem pow. z 08.01.2024, wykaz wydziałów proponowanej aktualizacji, analiza społeczno-ekonomiczna oraz, na życzenie zainteresowanych – RDLP w Białymstoku lub nadleśnictwa udostępniły pliki mapy numerycznej (*.shp) do samodzielnych analiz.

WYNIKI KONSULTACJI

W pierwszej turze konsultacji do RDLP w Białymstoku wpłynęły 84 wnioski. W drugiej turze głos w sprawie aktualizacji moratorium zabrało ponad 13 tys. osób. Poczta tradycyjną przekazanych zostało 9 090 głosów, pocztą e-mail wpłynęło 4180 głosów

Termin konsultacji	Łączna liczba przekazanych do RDLP stanowisk w sprawie aktualizacji moratorium	W tym stanowiska wyrażające poparcie dla propozycji aktualizacji	W tym stanowiska wyrażające sprzeciw dla propozycji aktualizacji	W tym stanowiska wyrażające sprzeciw wobec jakimkolwiek ograniczeniom	Inne
I tura	84		8	37	38
II tura	13 186	3 067	1 591	8 408	120

Źródło: RDLP w Białymstoku

W raporcie przygotowanym przez RDLP w Białymstoku ([>> raport dostępny w Intranecie](#)) podsumowano, że w ramach konsultacji, do RDLP wpłynęły uwagi/opinie/stanowiska o bardzo różnej treści i w różnej formie. Były to między innymi indywidualne maile, listy podpisów pod wnioskiem, uchwały samorządów, petycje, pisma osób prywatnych, instytucji, podmiotów gospodarczych, stowarzyszeń. Opinie, które wpłynęły to zarówno jednozdaniowe stanowiska (np. „*popieram propozycje LP*”), jak również obszernie analizy zawierające mapy i zestawienia tabelaryczne. Niektóre z wniosków odnosiły się ogólnie do idei wprowadzenia moratorium, inne dotyczyły konkretnych lokalizacji, działań, propozycji rozwiązań. Część z wniosków zawierała merytoryczne uzasadnienie dla prezentowanych stanowisk. Znaczna liczba opinii skierowanych do RDLP w Białymstoku to opinie o jednakowej lub zbliżonej treści.

Istotnie jest, że rola konsultacji społecznych to gromadzenie opinii użytecznych w procesach decyzyjnych, natomiast samą decyzję co do dalszego funkcjonowania tzw. moratorium podejmie Ministerstwo Klimatu i Środowiska.

10.10.2024

Pismo nr St.P/19/2024 w sprawie: Prośba do LP o wyrażenie zgody na używanie wyników badań próbek drewna brzoźowego

Do: Witold Koss, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych

Od: SPPDwP

W piśmie SPPDwP zwróciło się z prośbą do LP o wyrażenie zgody na używanie wyników badań próbek drewna brzoźowego w celu identyfikacji miejsca pochodzenia drewna poprzez analizy poziomów stabilnych izotopów w kombinacji z analizą pierwiastków pobranego materiału drzewnego.

Badania prowadzone przez World Forest ID (WFID) wymagają pobierania próbek drewna, łuszczyk i gotowych sklejek w celu zmapowania charakterystyk materiału drzewnego występujących głównie w EU i Azji Centralnej, w tym Rosji. Wyniki swoich badań WFID udostępnia innym laboratoriom europejskim posiadającym odpowiednie możliwości badawcze. W ten sposób laboratoria, takie jak np. Agroisolab GmbH w Niemczech wykonują analizy pochodzenia surowca drzewnego na potrzeby przemysłu i instytucji państwowych, w tym polskich organów zajmujących się walką z nielegalnym przemytem. Powyższe ma na celu ograniczenie przemytu nielegalnej sklejk w celu ominięcia regulacji unijnych.

11.10.2024

Dochodzenie antydumpingowe dotyczące chińskiej sklejki liściastej

Komisja Europejska ogłosiła 11.10.2024 wszczęcie dochodzenia antydumpingowego dotyczącego importu sklejki liściastej z Chin, które ma na celu ochronę unijnego rynku przed nieuczciwymi praktykami handlowymi. Dodatkowo, UE od 17.12.2024, rejestruje wszystkie ładunki chińskiej sklejki na swoich granicach. Decyzja ta umożliwi nałożenie ceł retroaktywnych, w przypadku stwierdzenia dumpingu, co zapobiegnie tworzeniu zapasów przez importerów przed wprowadzeniem restrykcji. Postępowanie zostało zainicjowane na wniosek Konsorcjum Greenwood, reprezentującego ponad 25% produkcji sklejki liściastej w UE. W skład Konsorcjum wchodzi 9 producentów, głównie sklejki topolowej, z południa Europy, a jego członkiem wspierającym jest Paged. Dochodzenie ma potrwać do 14 miesięcy, jednak Komisja może nałożyć tymczasowe cła już po 6 miesiącach. Według szacunków konsorcjum Greenwood, marginesy dumpingu wynoszą od 89% do 335%, co pokazuje skalę problemu.

Rejestracja importu i możliwość retroaktywnych ceł to kluczowe kroki w kierunku zapewnienia uczciwej konkurencji na rynku UE. Chińska sklejka, często niskiej jakości, stanowi ponad 50% unijnego importu, negatywnie wpływając na europejskich producentów i całą branżę. Podobne działania podjęły już m.in. USA, gdzie nałożono 200% cła na chińską sklejkę. Rozpoczęcie dochodzenia i rejestracja importu są istotnymi krokami w walce z dumpingiem, mającymi na celu ochronę europejskiego rynku sklejki, wsparcie uczciwej konkurencji i zapewnienie zrównoważonego rozwoju sektora w UE.

Link do rozporządzenia KE o rozpoczęciu postępowania:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202406048

Link do rozporządzenia KE o rozpoczęciu rejestracji chińskich dostaw sklejki na granicach UE:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202403140

14.10.2024

Pismo nr St.P/20/2024 w sprawie: Protest branży przeciwko zapisom i trybowi wprowadzenia zmian warunków technicznych na surowiec drzewnych

Do: Witold Koss, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych

Od: SPPDwP

W piśmie wyrażono stanowczy protest branży przeciwko zapisom i trybowi wprowadzenia zmian warunków technicznych na surowiec drzewnych, przekazanych przez LP Komunikatem w sprawie wprowadzenia od dnia 01.01.2025 r. modyfikacji Warunków Technicznych na surowiec drzewny, obowiązujących w PGL LP.

Zmiany warunków technicznych wprowadzone bez konsultacji z przemysłem drzewnym, zmieniające w sposób zasadniczy wycenę drewna podważają wiarygodność DGLP jako partnera handlowego. Prowadzone w ostatnim czasie negocjacje dotyczące zasad sprzedaży drewna dawały nadzieję na zmianę klimatu wzajemnych stosunków po latach jednostronnej komunikacji LP. Jednak sposób i zakres modyfikacji warunków technicznych nie pozostawia złudzeń co do monopolistycznej natury LP i braku szacunku do odbiorców drewna.

Wprowadzone zmiany świadczą jednoznacznie o złej woli twórców wyżej wymienionych zapisów. Podważają one dotychczasowe wyceny surowca drzewnego, oparte m.in. na sposobie pomiaru, przelicznikach zamiennych, potrąceniu na korę, czy parametrach jakościowych.

Zmiany te, to ewidentna podwyżka cen surowca drzewnego. Niestety, system sprzedaży LP nie umożliwia składania niższych ofert cenowych, które brałyby pod uwagę pogorszenie parametrów ilościowych i jakościowych. Przedstawiciele branży odebrali zawartą w komunikacie uwagę, zalecającą uwzględnienie ww. zmian podczas składania ofert zakupu za przejaw skrajnej arogancji.

Odnieśli się do wprowadzonych zmian:

- zniesienie nadmiarów w przypadku drewna S2, S4, S3A+M1 spowoduje poważne problemy przy wydawaniu drewna, które dłużej przeleguje w lesie lub jest składowane w stosach o dużej wysokości. Nadmiary, i to większe niż w Polsce, w przypadku drewna stosowego stosowane są w większości krajów europejskich. Z pewnością wyeliminuje protokolarne przekazywanie drewna odbiorcom, które w istotny sposób zmniejszyło pracochłonność służby leśnej przy wydawaniu drewna stosowego i było też źródłem dużych jednorazowych przychodów dla nadleśnictw;
- dopuszczenie sinizny w surowcu iglastym klasy WAO i WBO do 10% powierzchni czoła, a więc obniżenie jakości najcenniejszego surowca i odniesienie sinizny do całej powierzchni czoła, w tym również twardzieli, która nie sinieje, świadczy jedynie o twórcy tego zapisu;
- dopuszczenie zaparzenia oraz ciał obcych w surowcu liściastym w klasie WD jest nieakceptowalne. Drewno o takich cechach jest raczej drewnem opałowym, a nie surowcem o przeznaczeniu tartacznym;
- uznanie za sęk zdrowy sęk z 20% powierzchnią zgnilizny to kolejne zaniżenie jakości surowca;
- określenie uszkodzeń technologicznych czołowych o głębokości od 10 cm wymaga doszczegółowienia;
- zmiana wartości potrażeń na korę w oparciu o wyniki najnowszych badań naukowych – prośba autorów pisma o udostępnienie metodyki oraz wyników tych badań.

Autorzy pisma wyrazili swoje stanowisko, w którym domagali się wycofania wprowadzonych modyfikacji Warunków Technicznych, które w ich ocenie przyniosą wiele szkody i problemów wydającym drewno pracownikom służby leśnej oraz odbiorcom drewna.

16.10.2024

Pismo nr St.P/21/2024 w sprawie: Wyzwania polskiego przemysłu drzewnego

Do: Paulina Hennig-Kloska, Minister Klimatu i Środowiska

Od: SPPDwP

W nawiązaniu do spotkania, które miało miejsce 16.09.2024 w MKiŚ, autor pisma przedstawił w szerszej formie wyzwania, z którymi zmagają się przemysł drzewny w Polsce. Jednym z najważniejszych jest problem z interpretacją prawa w zakresie metod postępowania z pozostałościami z produkcji płyt drewnopochodnych.

Proces technologiczny powszechnie stosowany na świecie w zakładach wytwarzających płyty drewnopochodne został ukształtowany w ten sposób, że pozostałości z produkcji płyt są wykorzystywane jako paliwo do produkcji ciepła, które z kolei służy do osuszania rozdrobnionego drewna jako surowca do produkcji płyt. Branża stoi na stanowisku, że produkty te mogą być spalane bez szkody dla środowiska w specjalistycznych, przeznaczonych do tego celu instalacjach, jakimi dysponuje przemysł płyt drewnopochodnych. Uznanie pozostałości z produkcji płyt drewnopochodnych, w tym pyłu drzewnego jako biomasy, rozwiązałyby problem z interpretacją prawa i jednoznacznie określiło zasady funkcjonowania zakładów wytwarzających płyty drewnopochodne oraz większości firm produkujących meble.

Autor zwraca uwagę, że w innych państwach UE na podstawie m.in. konkluzji BAT dla przemysłu płyt drewnopochodnych oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 w sprawie emisji przemysłowych, uznaje się za biomasę także takie odpady drewna, które nie są wyłącznie czystym drewnem pod warunkiem, że nie zawierają w swoim składzie związków chlorowcoorganicznych czy metali ciężkich, wprowadzanych w procesach powlekania lub impregnowania. Tak też jest w przypadku polskiej branży płytowej. Odpady drewna wykorzystywane w procesie technologicznym do produkcji ciepła nie zawierają związków chlorowcopochodnych ani metali ciężkich, jak również nie pochodzą z budów, remontów czy rozbiórki obiektów budowlanych, czy infrastruktury drogowej.

Branża wielokrotnie deklarowała chęć podjęcia wspólnych działań w celu ustanowienia jasnych standardów postępowania dla branży płyt drewnopochodnych w zakresie spalania biopaliw stałych i wykorzystywania drewna użytkowego. Przedstawiono konkretne argumenty branży wskazujące na to, że energetyczne wykorzystanie pyłu w instalacjach producentów płyt drewnopochodnych jest bezpieczne dla środowiska:

- pył drzewny pochodzący z produkcji płyt drewnopochodnych spełnia wszystkie istotne wymagania, w tym prawne, w zakresie produktu ubocznego, ochrony środowiska oraz życia i zdrowia ludzi, dla określonego jego wykorzystania,
- pył drzewny pochodzący z produkcji płyt drewnopochodnych jest materiałem pochodzenia naturalnego (prawie całkowita biodegradowalność – ok. 98%), który może być bezpiecznie stosowany jako biopaliwo stałe w obiektach przemysłowych instalacji produkcji płyt drewnopochodnych,
- skład pierwiastkowy pyłu pochodzącego z produkcji płyt drewnopochodnych jest identyczny z czystym drewnem,
- potwierdzeniem tego, że wykorzystanie pyłu z produkcji płyt drewnopochodnych nie prowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko, życie lub zdrowie ludzi, są raporty z badania emisji z instalacji przemysłowych, raporty o stanie środowiska dla rejonów, gdzie występuje przemysł oraz wskazania automatycznych stacji monitoringu powietrza nadzorowanych przez GIOŚ,
- spalanie pyłu z produkcji płyt drewnopochodnych nie prowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko, życie lub zdrowie ludzi w przypadku ich wykorzystania jako biopaliwa w specjalistycznych instalacjach energetycznego spalania paliw, jakie stosowane są w przemyśle płyt drewnopochodnych w Polsce i w całej Unii Europejskiej. Proces spalania odbywający się w temperaturach od 850°C do 1200°C gwarantuje całkowity rozkład termiczny komponentów dodawanych do płyt, który następuje już od 400°C. Już od tej temperatury następuje rozkład formaldehydu – emitowane są podstawowe produkty spalania NO_x, CO, CO₂ i H₂O). W palnikach suszarń/pieców biomasowych następuje całkowite spalanie pyłu. Taka technologia jest powszechnie używana na całym świecie.
- wykorzystanie pyłów z produkcji płyt drewnopochodnych w całości jako biopaliwa w specjalistycznych instalacjach w naszej branży, posiadających pozwolenia zintegrowane, eliminuje możliwość ich wykorzystania do produkcji pelletów i brykietów kierowanych na rynek odbiorców indywidualnych.

Reasumując, w czasie spalania pyłów drzewnych w wysokich temperaturach (powyżej 850°C), do atmosfery nie przedostają się szkodliwe substancje, o których często mówi się w kontekście spalania pyłu. Należy podkreślić, iż gazy odlotowe z instalacji energetycznych (wytwarzających ciepło) wykorzystywane są w znakomitej większości przypadków również do suszenia materiału drzewnego w suszarniach, gdzie bezpośrednio mają kontakt z suszonym surowcem. Następnie są one oczyszczane przez urządzenia ochrony powietrza określone w konkluzjach BAT, np. mokre elektrofiltry kondensacyjne, bioelektrofiltry mokre,

UTWS-y, co stanowi najlepsze dostępne techniki BAT dla tego typu instalacji (por. BAT 17). Są to najbardziej bezpieczne i nowoczesne instalacje oczyszczające powietrze, w które zakłady płyt drewnopochodnych inwestują miliony złotych.

Energetyczne wykorzystanie pyłu drzewnego i innych odpadów biomasowych w miejscu wytworzenia, stanowi, zgodnie z konkluzjami BAT, najlepszą dostępną technikę w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych (por. BAT 11). Ponadto, w zakładach wytwarzających płyty drewnopochodne emisja monitorowana jest zgodnie z wymaganiami określonymi w konkluzjach BAT, a co za tym idzie zgodnie z wydawanymi pozwoleniami zintegrowanymi.

W funkcjonujących na terenie Europy instalacjach do produkcji płyt drewnopochodnych powstają w znacznych ilościach produkty uboczne w postaci pyłu, włókna drzewnego, kory (średnio kilkadziesiąt tysięcy ton rocznie w jednym zakładzie produkcyjnym). Produkty te, z uwagi na ich wysoką wartość kaloryczną (kora 8-10 MJ/kg, pył drzewny 16-17 MJ/kg), są powszechnie odzyskiwane energetycznie (zgodnie z konkluzjami BAT) w obiektach energetycznego spalania paliw, to jest w piecach na biomasę, spełniających standardy emisji dla kotłów energetycznego spalania paliw (wyposażonych w ruszty posuwowe oraz często również w palniki pyłowe) lub w palnikach suszarni wiórów drzewnych i włókna drzewnego, po których gazy muszą spełniać od listopada 2019 r. standardy emisji zgodne z konkluzjami BAT (BAT-AEL). W instalacjach tych spalanie wyżej wymienionych ubocznych produktów procesu produkcyjnego nie jest uznawane jako spalanie odpadów, zaś instalacje, w których te procesy zachodzą, nie stanowią „spalarni” odpadów.

Stosowana w Europie technologia jest bezodpadowa, to znaczy nie istnieje konieczność unieszkodliwiania produktów ubocznych poza terenem instalacji. Dodatkowo, dzięki energetycznemu zagospodarowaniu produktów ubocznych, wyeliminowano spalanie znacznych ilości paliw kopalnych, na przykład mazutu i innych olejów opałowych czy też węgla i gazu ziemnego, co skutkuje znaczącym obniżeniem emisji kopalnego CO₂. Takie działania jednoznacznie wpisują się w ogólnosiwiatową politykę redukcji emisji dwutlenku węgla. Zwiększa się również bezpieczeństwo energetyczne, dzięki urozmaiceniu wykorzystywanego w procesach produkcyjnych miks paliwowego.

Dotychczasowe stanowisko MKiŚ oraz GIOŚ stoi w sprzeczności z ww. konkluzjami BAT co do traktowania np. pyłu i włókna drzewnego oraz kory z procesów produkcji wyrobów drewnopochodnych jako produktów ubocznych i wskazanej w BAT 12 konieczności ich energetycznego wykorzystania na terenie instalacji.

Zaklasyfikowanie drzewnych pozostałości poprodukcyjnych, w tym pyłów drzewnych jako odpadów, a w szczególności odpadów nieuznawanych za biomasę, spowodowałoby konieczność ich utylizacji w spalarniach odpadów. Stanowiłoby to drastyczną utratę konkurencyjności polskich firm wobec wszystkich innych działających na świecie w tej branży i byłoby sprzeczne z powszechnie obowiązującą praktyką.

Ponadto, definicja biomasy w rozumieniu Rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych była przedmiotem wykładni Naczelnego Sądu Administracyjnego m.in. w wyroku z dnia 26 lutego 2018 r., sygn. II OSK 2270/17. W przedmiotowym wyroku Naczelny Sąd Administracyjny, dokonując wykładni operatywnej (praktycznej) definicji biomasy w rozumieniu § 2 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych jednoznacznie przyjął, że:

„o zakwalifikowaniu określonej substancji do biomasy (w rozumieniu § 2 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych), decyduje pochodzenie danej substancji oraz brak w jej składzie związków chlorowcoorganicznych lub metali ciężkich, A NIE JAKICHKOLWIEK ZANIECZYSZCZEŃ.”

„pył drzewny wydzielany z cięcia i szlifowania płyt drewnopochodnych MDF posiada taki sam skład jak drewno naturalne, a zastosowane środki wiążące z dodatkami utwardzaczy nie zawierają substancji aktywnych ani dodatków w postaci metali ciężkich”.

Należy podkreślić, że pył drzewny (biomasa) również został poddany specjalistycznym badaniom przeprowadzonym przez akredytowane laboratoria oraz przez uznane instytuty badawcze (między innymi Instytut Technologii Drewna w Poznaniu). Wyniki badań zostały przedstawione w opiniach eksperckich.

Autor pisma wyraźnie podkreślił, że cały proces spalania musi odbywać się w instalacjach do tego przewidzianych, wyposażonych w odpowiednie systemy ochrony powietrza. Przepisy w zakresie emisji do powietrza muszą być bezwzględnie przestrzegane, a przypadki ich łamania powinny podlegać sankcjom prawnym. Produkcja i spalanie biomasy, prowadzone przez firmy zaopatrzone w wymagane prawem i zgodne z konkluzjami BAT urządzenia ochrony powietrza nie zagrażają zdrowiu ani środowisku, a wszelkie normy i standardy są zachowane na najwyższym poziomie.

W piśmie zwrócono się do Pani Minister z prośbą o podjęcie wspólnych rozmów w celu wypracowania rozwiązania, pozwalającego na utrzymanie wiodącej pozycji krajowych producentów płyt drewnopochodnych na rynkach światowych. Przyjęcie bardzo wąskiej interpretacji pojęcia biomasy nie znajduje oparcia w przepisach prawa krajowego oraz prawa UE, ani również w praktyce gospodarczej w UE.

Prośba dotyczyła także pomocy w usprawnieniu procesu wydawaniu przez GIOŚ zezwoleń na międzynarodowe przemieszczanie odpadów drzewnych. Podkreślono, że dokonał się w tym względzie przełom w porównaniu do okresu poprzednich rządów, kiedy wydawanie stosownych zezwoleń było całkowicie zatrzymane. Zezwolenia, o które wnioskuje firmy zrzeszone w Stowarzyszeniu, dotyczą odpadów drewnianych/drewnopochodnych, tj. odpadów wymienionych pod kodem AC170 w części II załącznika IV do rozporządzenia nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. U. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.). Odpady te wykorzystywane są do produkcji płyt drewnopochodnych. Odzysk materiałowy (recykling) ma miejsce w instalacjach spełniających wymagania przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1792, z późn. zm.) – dalej Ustawa.

Praktyka wykorzystywania drewna z recyklingu jest stosowana na całym świecie i ma na celu oszczędzanie zasobów naturalnych, redukcję emisji CO₂, a także ograniczenie ilości odpadów trafiających na składowiska. Niestety nadal poziom odzyskiwanego materiału drzewnego w Polsce z odpadów jest bardzo mały i niewystarczający, stąd potrzebne jest poszukiwanie tego typu surowca również na rynkach zagranicznych, przede wszystkim na rynku Unii Europejskiej. Krajowe firmy muszą podążać za ogólnoswiatowymi trendami i tworzyć instalacje do odzysku drewna poużytkowego. W przeciwnym razie utracą konkurencyjność na rynkach światowych. Równie ważne jest też przygotowanie się na przyjęcie powstających w Polsce odpadów drewnopochodnych, których strumień wkrótce zostanie odpowiednio wyodrębniony i skierowany do właściwych instalacji. Firmy z branży płytowej zbudowały lub są w trakcie budowy nowoczesnych instalacji oczyszczających odpady drzewne z zanieczyszczeń. Zainwestowano bardzo poważne środki finansowe, a na skutek braku surowca moce przerobowe instalacji recyklingowych nie są w pełni wykorzystywane. Obecnie są procedowane zmiany polskiej ustawy o transgranicznym przemieszczaniu odpadów. Branża produkcji płyt drewnopochodnych jest żywotnie zainteresowana, w szczególności tworzeniem przepisów dotyczących importu „towarów używanych”.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, zawniosowano do Pani Minister o dopuszczenie SPPDwP do udziału w tworzeniu nowego prawa, dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów. Jednocześnie zadeklarowano wolę współpracy w opracowaniu rozporządzenia uznającego pozostałości z produkcji płyt drewnopochodnych jako produkt uboczny, które określiłoby zasady funkcjonowania zakładów wytwarzających płyty drewnopochodne oraz zagwarantowałoby bezpieczeństwo środowiska naturalnego.

23.10.2024

Pismo nr St.P/22/2024

Stanowisko Stowarzyszenia Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce w sprawie drewna energetycznego

W związku z toczącymi się dyskusjami nad przygotowanym przez MKiŚ projektem Rozporządzenia w sprawie szczegółowych cech jakościowo-wymiarowych drewna energetycznego uważamy, że jest to kwestia bardzo złożona, dotycząca nie tylko przemysłu drzewnego i sektora energetycznego. W związku z tym wymagająca wykonania rzetelnych analiz legislacyjnych i ekonomicznych.

Szczególne kontrowersje budzi zapis § 3. Pkt. 3 „*produkty uboczne powstałe z przetworzenia drewna, (...), powstające w zakładach przerobu drewna,...*”.

Pragniemy podkreślić, że trociny, zrębki i inne pozostałości przerobu drewna powstające w tartakach są dla przemysłu płytowego pełnowartościowym materiałem. Zdajemy sobie jednak sprawę, iż w obecnej sytuacji prawno-ekonomicznej w jakiej znajduje się krajowy sektor energetyczny, wynikającej z wymogów UE dotyczących wytwarzania energii z OZE, przeznaczenie części tych materiałów jako paliwa do produkcji energii jest niestety nieuniknione.

W związku z powyższym, aby nie blokować wdrożenia ww. Rozporządzenia i rzeczywistego ograniczenia spalania pełnowartościowego drewna okrągłego, na obecnym etapie, proponujemy uznanie pozostałości przerobu tartacznego jako drewno energetyczne. Mamy nadzieję, że przy okazji nowelizacji zapisów dotyczących cech drewna energetycznego w najbliższej przyszłości uda się nam wspólnie wypracować mechanizmy, które promowałyby kaskadowe wykorzystanie pozostałości przerobu tartacznego i ograniczyłyby subwencje, z których korzysta energetyka zawodowa przy ich wykorzystaniu na cele energetyczne.

Przy okazji zwracamy uwagę na to, że najlepszej jakości drewno użytkowe powinno trafiać do recyklingu w zakładach wytwarzających płyty drewnopochodne, gdzie po oczyszczeniu w specjalistycznych instalacjach staje się pełnowartościowym surowcem do produkcji płyt, z których wytwarzane są meble.

Ponadto należy zwrócić uwagę na „uszczelnienie” systemu w celu wyeliminowania sprzedaży do energetyki zawodowej celowo rozdrabnianego do postaci zrębków pełnowartościowego drewna okrągłego.

Na koniec apelujemy o zwiększenia podaży biomasy drzewnej pochodzącej z pozostałości zrębowych sprzedawanej przez Lasy Państwowe, jak również tej, którą można pozyskać z plantacji drzew szybkorosnących. Warto też rozważyć obniżenie wieku rębności drzewostanów porolnych, co obok innych pozytywnych efektów, przyczyni się do zwiększenia oferty drewna energetycznego m.in. w postaci pozostałości pozrębowych.

25.10.2024

Spotkanie informacyjne przedstawicieli przemysłu drzewnego z LP w DGLP

W siedzibie DGLP miało miejsce spotkanie informacyjne poświęcone projektowi modyfikacji warunków technicznych na surowiec drzewny obowiązujących w Lasach Państwowych. Stowarzyszenie reprezentowali Jędrzej Kasprzak, Beata Paszewska i Hubert Durczak.

Spotkanie rozpoczęło odczytaniem listu reprezentującego stanowisko wszystkich organizacji sektora drzewnego wobec zapowiedzi zmian w warunkach technicznych dotyczących surowca drzewnego. Po dyskusji Lasy Państwowe wycofały się z wprowadzania zmian od stycznia 2025 r. Zdecydowano o odroczeniu wprowadzenia modyfikacji w warunkach technicznych, a planowany termin ich wdrożenia to najwcześniej druga połowa 2025 roku.

Jakiegokolwiek modyfikacje w warunkach technicznych mają być dokonane dopiero po szerokich konsultacjach z przedstawicielami przemysłu drzewnego. Ustalono także, że powołane zostaną specjalne zespoły robocze, które przygotowują zmiany dla drewna średniowymiarowego, wielkowymiarowego iglastego i wielkowymiarowego liściastego.

WSPÓLNE STANOWISKO BRANŻY DOTYCZĄCE WARUNKÓW TECHNICZNYCH NA SUROWIEC DRZEWNY

Cz. I

W związku z opublikowaniem komunikatu z 3 października 2024 r. w sprawie wprowadzenia od dnia 01.01.2025 r. modyfikacji Warunków Technicznych na surowiec drzewny obowiązujących w PGL LP w imieniu Stowarzyszenia Papierników Polskich, Stowarzyszenia Producentów Płyt Drewnopochodnych, Stowarzyszenia Przemysłu Tartacznego, Polskiej Izby Gospodarczej Przemysłu Drzewnego, Związku Polskie Okna i Drzwi, Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Przemysłu Drzewnego, Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Producentów Mebli, Polskiego Komitetu Narodowego EPAL pragniemy wyrazić stanowczy sprzeciw wobec sposobu opracowania, prowadzenia i informowania o konsultacjach oraz implementacji kluczowych dla nas rozwiązań w zakresie warunków technicznych na surowiec drzewny.

Organizowanie spotkania informacyjnego, podczas którego przedstawiciele branż drzewnych są zapraszani jednocześnie z reprezentantami Zakładów Usług Leśnych jest w naszej opinii niestosowne. Partnerem do dyskusji dla przedstawicieli branży drzewnej jest wyłącznie PGL LP. Tego typu praktyki są niespotykane i nieodpowiednie z punktu widzenia etyki biznesu.

W opinii organizacji zrzeszających podmioty branży drzewnej zmiana warunków technicznych wyłącznie w kierunku pogorszenia parametrów jakościowo-wymiarowych kupowanego surowca jest w proponowanej formie nie do zaakceptowania. Tak znaczące zmiany powinny być poprzedzone obszernymi konsultacjami, opartymi na stosownych badaniach, z zachowaniem realnego czasu na merytoryczną dyskusję, umożliwiającą dokładnie przeanalizowanie zaproponowanych parametrów. Uważamy, że charakter proponowanych zmian powinien być skorelowany z wymaganiami norm i standardów w UE.

Apelujemy, aby dyskusja była prowadzona w sposób uporządkowany i transparentny – wnioskujemy o opracowanie harmonogramu prac, który zawierać będzie indykatywnie wskazany początek konsultacji, ich zakończenie oraz termin wprowadzenia w życie przyjętych rozwiązań. Sam termin ich potencjalnego wdrożenia nie może być ustalony wcześniej niż na 1 stycznia 2026 r.

Należy podkreślić, że komunikacja zmian wchodzących w życie od 1 stycznia 2025 r. oraz wymóg akceptacji tych warunków w ramach nowego regulaminu aukcji systemowych w Portalu Leśno-Drzewnym jest nie do przyjęcia w obliczu dominującej pozycji organu jakim jest Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe. Analizy wymaga to czy takie postępowanie nie stanowi naruszenia regulacji dotyczących ochrony konkurencji i konsumentów.

Domagamy się wycofania wprowadzonych modyfikacji Warunków Technicznych, które w naszej ocenie przyniosą wiele szkody i problemów krajowemu rynkowi drewna, w tym pracownikom służby leśnej oraz odbiorcom drewna.

Pismo podpisali:

Janusz Turski, SPP, Jędrzej Kasprzak, SPPDwP, Longin Graczkowski, SPT, Piotr Poziomski, PIGPD, Roman Malicki, PKN EPAL, Michał Strzelecki, OIGPM, Mirosław Florkiewicz, OZPPD, Janusz Komurkiewicz, ZPOiD

Cz. II

W nawiązaniu do ustaleń poczynionych podczas spotkania, które odbyło się w dniu 25.10. br. proponujemy powołanie trzech grup roboczych, które zajęłyby się przygotowaniem projektu modyfikacji Warunków Technicznych na surowiec drzewny obowiązujących w PGL LP:

- grupa, która zajmie się drewnem średnio- i małowymiarowym,
- grupa, która zajmie się drewnem wielkowymiarowym iglastym,
- grupa, która zajmie się drewnem wielkowymiarowym liściastym.

Zgodnie z rozmowami prace grup mogą zacząć się po zakończeniu procedur sprzedaży drewna na I półrocze 2025 tj. w styczniu 2026 roku. Proponujemy, aby w pracach każdej z grup uczestniczyło kilku przedstawicieli każdej z organizacji reprezentujących poszczególne branże przemysłu drzewnego. Ponadto proponujemy, aby została uwzględniona też reprezentacja ZUL. Prosimy, aby spotkania grup nie odbywały się w tym samym czasie, ponieważ może się zdarzyć, że te same osoby będą uczestniczyły w pracach dwóch lub nawet trzech grup.

Pismo podpisał:

Janusz Turski, SPP, Jędrzej Kasprzak, SPPDwP, Longin Graczkowski, SPT, Piotr Poziomski, PIGPD, Roman Malicki, PKN EPAL, Michał Strzelecki, OIGPM, Mirosław Florkiewicz, OZPPD, Zygmunt Stanula, OSPPD

29.10.2024

Pismo/E-mail w sprawie: Komentarz w związku z przesłanym do prasy stanowiskiem branży ws. drewna energetycznego

Do: Katarzyna Hołownia, www.infor.pl

Od: SPPDwP

Jędrzej Kasprzak został poproszony przez Katarzynę Hołownię, redaktorkę portalu www.infor.pl o komentarz w związku z przesłanym do prasy stanowiskiem branży ws. drewna energetycznego:

- Prace nad rozporządzeniem o drewnie energetycznym mocno ostatnio spowolniły. Zaproponowany przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska wariant zapisu jest korzystny dla naszej branży, jednak okazało się, że niekoniecznie jest on możliwy do zaakceptowania przez pozostałe branże przemysłu drzewnego czy działy gospodarki. Tartaki obawiają się, że narzucilibyśmy im warunki cenowe, celulozownie – że nie będą miały surowca do kotłowni biomasowych, w które zainwestowały, a ciepłownie – że zabraknie im biomasy, traktowanej jako OZE. W związku z tym, zaproponowaliśmy kompromis, żeby przyjąć rozporządzenie przynajmniej w ograniczonej formie. Priorytetem jest ochrona drewna okrągłego, drewna użytkowego oraz ukrócenie procedury celowego rozdrabniania drewna pełnowartościowego, które następnie trafia do ciepłowni.
- Odblokowanie importu drewna użytkowego jest dla nas dużą zmianą. Jest to dla nas wartościowy surowiec, na zachodzie Europy nawet 100 proc. płyt wiórowych powstaje w oparciu o recykling. U nas tego surowca dotychczas brakowało, przez co nie mogliśmy wykorzystać potencjału nowoczesnych instalacji do oczyszczania, w które zainwestowała branża. W dodatku Polska jest drugim w Europie eksporterem mebli, więc import drewna użytkowego oznacza często powrót surowca do kraju i zamknięcie cyklu.
- Może się wydawać, że pięć zezwoleń na transgraniczne przemieszczanie drewna użytkowego to niedużo, jednak dopiero zaczynamy, a procedury są skomplikowane. Podobnie jak w przypadku innych odpadów, trzeba określić dokładną trasę przejazdu i przewoźników, co jest bardzo skrupulatnie sprawdzane i dość czasochłonne.

- W poprzednich latach nie składaliśmy kolejnych wniosków, wiedząc, że i tak wszystkie są odrzucane. Rozpatrzenie jednego wniosku kosztuje kilkanaście tysięcy złotych, więc byłoby to wyrzucanie pieniędzy w błoto.
- Obawiamy się, że działania zmierzające do objęcia ochroną obiecanych w deklaracjach przedwyborczych 20 proc. lasów spowoduje spadek podaży drewna, a przez to – wzrost ceny drewna na rynku i utratę konkurencyjności naszych produktów.

29.10.2024

Obrady Sejmiku Województwa Podlaskiego, podczas których przyjęto stanowisko w sprawie obrony branży drzewnej i wycofania moratorium MKiŚ dotyczącego pozyskania drewna

W obradach Sejmiku Województwa Podlaskiego, podczas których przyjęto stanowisko w sprawie obrony branży drzewnej i wycofania moratorium MKiŚ dotyczącego pozyskania drewna wzięł udział Bartosz Bezubik. Poinformował on zebranych, że cała branża wspólnie walczy o stabilną sprzedaż drewna dla przemysłu drzewnego. Zaprezentował Protest Branży Drzewnej na Podlasiu – ruch, który zawiązał się jako inicjatywa spontaniczna w wyniku ogłoszonego moratorium.

Moratorium z dnia 08.01.2024, nie poprzedzone żadnymi konsultacjami, ani analizami, objęło obszar 100 tys. ha na terenie całej Polski, z czego 64 tys. ha to obszar RDLP w Białymstoku. Zatem ponad 60% obszaru stanowi tylko jeden region, który rzeczywiście szczyli się wspaniałą przyrodą, o którą dbają przede wszystkim jego mieszkańcy. Fakt istnienia 4 parków narodowych na terenie Województwa Podlaskiego pokazuje, w jaki sposób przyroda jest tam chroniona. Mieszkańcom w szczególności zależy na tym, żeby lasy były zdrowe, prowadzone we właściwy sposób i można było z nich korzystać w rozsądnym zakresie gospodarczym.

W przeprowadzonych przez RDLP w Białymstoku konsultacjach społecznych dot. moratorium, Protest Branży Drzewnej zebrał 4500 głosów/podpisów, a jego przedstawiciele wzięli udział w posiedzeniu Komisji w Warszawie, podczas którego były omawiane wyniki tych konsultacji. Niestety, przedstawicielom branży zarzucono, że są trollami, spamem, przedstawicielami białoruskiej demokracji – tylko dlatego, że mieli odwagę zając odmienne stanowisko.

Branża drzewna jest jedną z wiodących branż w omawianym regionie. Z przemysłem drzewnym związanych jest na Podlasiu ponad 30 tys. osób, a po doliczeniu wszystkich współpracujących firm – jest ich dużo więcej. Przemysł drzewny zatrudnia około 400 tys. mieszkańców. Plany wyłączenia około 20% powierzchni mogą oznaczać, że 80 tys. osób straci pracę. Wyłączenie jedną decyzją tak ogromnych terenów ingeruje w Ustawę o lasach, ponieważ to właśnie z tej ustawy wynikają tzw. Plany Urządzenia Lasów, zgodnie z którymi powinna być prowadzona gospodarka leśna.

Dwie duże inwestycje, które pojawiły się w ostatnich latach związane są właśnie z branżą drzewną: jedna mieści się pod Suwałkami, druga natomiast w okolicach Bielska Podlaskiego. Innych dużych przemysłów nie udało się pozyskać na tamtych terenach. Ponad połowa lasów została stworzona przez człowieka i w większości są to lasy gospodarcze.

Bartosz Bezubik dodał, że Protest Branży Drzewnej jest ruchem całkowicie apolitycznym, a drewno jest ekologicznym budulcem, którego nie można niczym innym zastąpić. Odniósł się także do wzrostu cen drewna, którego przyczyną, wg branży była wojna w Ukrainie i zamknięcie granic. Polski przemysł drzewny był zawsze zasilany drewnem z Rosji i Białorusi, a w obliczu zamknięcia granic zaczęło brakować. Obecnie sytuacja ta przybiera nieco inny trend, gospodarka wyhamowuje i nie ma już tak dużego popytu na ten budulec.

Po burzliwej dyskusji, radni w głosowaniu jawnym, przy 27 głosach „za” i 1 głosie „przeciw” przyjęli stanowisko w sprawie obrony branży drzewnej.

06.11.2024

Zmarł Tadeusz Dworczyński, wieloletni pracownik oraz dyrektor przedsiębiorstw przemysłu drzewnego

6 listopada 2024 r. **zmarł Tadeusz Dworczyński**, wieloletni pracownik przemysłu drzewnego, absolwent Wydziału Technologii Drewna SGGW w Warszawie, odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W swojej długoletniej karierze zawodowej pracował m.in. w:

- Zakładzie Przemysłu Zapałczanego w Gdańsku (zastępca dyrektora w latach 1955-1958),
- Zakładzie Przemysłu Zapałczanego w Sianowie (dyrektor w latach 1958-1961,
- Zakładzie Przemysłu Zapałczanego w Czechowicach-Dziedzicach (dyrektor w latach 1961-1965),
- Zakładzie Płyt Wiórowych w Suwałkach (dyrektor w latach 1965-1969),
- Zakładzie Stolarstwa Budowlanej w Sokółce (budowniczy i dyrektor w latach 1969-1974),
- Zakładzie Płyt Wiórowych w Grajewie (budowniczy i dyrektor w latach 1974-1981),
- Zakładzie Przemysłu Sklejek w Białymstoku (zastępca dyrektora w latach 1981-1991).

14.11.2024

Pismo w sprawie: Konsultacje wprowadzenia modyfikacji Warunków Technicznych na surowiec drzewny stosowanych w PGL LP

Do: Janusz Turski, SPP, Jędrzej Kasprzak, SPPDwP, Longin Graczkowski, SPT, Piotr Poziomski, PIGPD, Roman Malicki, PKN EPAL, Michał Strzelecki, OIGPM, Mirosław Florkiewicz, OZPPD, Zygmunt Stanula, OSPPO

Od: Witold Koss, DGLP

Pismo było odpowiedzią LP na pismo z 29.10.2024 w sprawie konsultacji wprowadzenia modyfikacji Warunków Technicznych na surowiec drzewny stosowanych w PGL LP. Dyrektor Generalny LP, w zgodzie z ustaleniami ze spotkania konsultacyjnego z dnia 25.10.2024, przychylił się do prośby przedstawicieli branży i poinformował, że termin wprowadzenia zmian w Warunkach Technicznych zostaje przedłużony na pierwsze półrocze 2025 r. Dalsze konsultacje będą odbywać się z uczestnikami przedstawicieli przemysłu drzewnego oraz zakładów usług leśnych. Kolejne spotkanie z branżą zostało zaplanowane na styczeń 2025 r. i zostaną na nim zaprezentowane stanowiska uczestników. Okres luty-marzec zostanie wykorzystany do opracowania ostatecznych wersji dokumentów, a zakończenie prac nastąpi do 31.03.2025 r.

26.11.2024

Pismo w sprawie: Sytuacja polskiego przemysłu drzewnego i prośba o spotkanie z MRiT

Do: Krzysztof Paszyk, MRiT

Od: Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna

W imieniu Koalicji na Rzecz Polskiego Drewna, autorzy pisma zwrócili się do Ministra z prośbą o spotkanie i rozmowę na temat sytuacji, w której znalazł się i dokąd zmierza polski przemysł drzewny.

Przemysł drzewny odgrywa istotną rolę w polskiej gospodarce i w budowaniu krajowego PKB. W rekordowym 2022 roku udział sektora leśno-drzewnego oszacowano na 8,5% PKB (liczone metodą wydatkową) podczas, gdy jego część przemysłowa odpowiadała za 2,7% PKB (liczone metodą produkcyjną).

Niestety, ostatnie lata (pandemia Covid 19 oraz wojna w Ukrainie) finalnie odcisnęły negatywne piętno na przemyśle drzewnym w Polsce – udział w PKB przemysłu leśno-drzewnego spadł do około 6,8% w roku 2023. W roku 2024 sytuacja gospodarcza nie poprawiła się i spadek obrotów w przemyśle drzewnym nadal postępuje. Należy zaznaczyć, że przemysł ten skupia około 40 000 przedsiębiorstw tworzących blisko 350 000 bezpośrednich miejsc pracy. Warto podkreślić, że znacząca większość firm szeroko rozumianego przemysłu drzewnego zlokalizowana jest w obszarach wiejskich lub małych miejscowościach, będąc często głównym pracodawcą zatrudniającym niejednokrotnie całe rodziny. W związku z wciąż odnotowywanymi spadkami produkcji, firmy zmuszone są do redukcji zatrudnienia, często w regionach szczególnie wrażliwych na bezrobocie.

W wyniku pogłębiających się problemów, branża meblarska w roku 2024 odnotuje kolejny rok z rzędu z wyraźnym spadkiem produkcji. W roku 2023 r zwolnienia w przemyśle meblarskim dotknęły ok. 20 tys. pracowników. W bieżącym roku utrzymywały się trudności związane z zatrudnieniem, wzrosły koszty wynagrodzeń, zmalał popyt na rynkach zagranicznych i w kraju. Szacuje się, że wartość produkcji sprzedanej w branży meblarskiej (z wył. firm mikro) w porównaniu do roku 2023 spadnie o 4%.

Trudności jakie przeżywa obecnie branża meblarska oraz sektor budowlany bezpośrednio wpływają na branżę produkcji płyt drewnopochodnych, która również odnotowuje spadki produkcji na poziomie około 20%. Spadek rentowności powoduje wstrzymanie inwestycji, ograniczenie rozwoju oraz brak tworzenia nowych miejsc pracy. Podobne trudności ma przemysł celulozowo-papierniczy, którego produkcja w 2023 roku spadła o 14% w porównaniu z 2022 rokiem.

Podczas spotkania z Ministrem, autorzy pisma chcieliby skupić się na poniższych, najważniejszych problemach sektora, które wynikają zarówno z sytuacji w Polsce, jak i z trendów ogólnoeuropejskich, a nawet globalnych. Należą do nich z całą pewnością:

- **w zakresie polityki Lasów Państwowych i działań Ministerstwa Klimatu i Środowiska:**
 - zapewnienie odpowiedniej podaży surowca drzewnego z PGL LP w celu dalszego istnienia i rozwoju przemysłu drzewnego w Polsce,
 - zmiana systemu sprzedaży surowca drzewnego w PGL LP – nowe zasady sprzedaży drewna muszą między innymi zapewnić dostęp do surowca dla polskich firm na konkurencyjnych warunkach i promować przerób drewna w kraju,
 - uznanie drewna okrągłego za surowiec strategiczny, niezbędny do funkcjonowania przemysłu drzewnego w Polsce,
 - wprowadzenie dodatkowej grupy GTU dla drewna okrągłego,
 - zatrzymanie spalania nieprzetworzonego surowca drzewnego,
 - zakaz eksportu drewna okrągłego poza Unię Europejską.
- **w zakresie polityki gospodarczej w Polsce:**
 - systematyczny i wysoki wzrost płacy minimalnej podnosi koszty produkcji, których nie można zrekompensować poprzez zwiększenie wydajności pracy w podobnym tempie. Wymagana jest nowelizacja ustawy o płacy minimalnej,
 - utrzymujące się wysokie koszty energii elektrycznej na tle innych gospodarek europejskich.
 - oczekujemy przyspieszenia inwestycji w OZE i udzielenia pomocy przedsiębiorstwom w modernizacji energetycznej,

- oczekujemy wsparcia w promocji międzynarodowej branży drzewnej,
- wnosimy o powołanie zespołu międzyresortowego (MRiT, MKiS, MF, KAS, eksperci niezależni), a być może specjalnej komórki w MRiT, która będzie monitorować rynek drzewny w Polsce,
- obecnie ma miejsce łamanie sankcji gospodarczych na masową skalę i wwóz do Polski nielegalnej sklejki z Rosji i Białorusi przez Turcję, Kazachstan i Chiny – Polska jest największym w EU kanałem przerzutowym dla sklejki ze Wschodu. Oczekujemy zdecydowanego działania Państwa w celu wyeliminowania tego procederu,
- Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna rozpoczęła prace nad promowaniem drewna jako materiału odnawialnego i niskoemisyjnego oraz zrównoważonej gospodarki leśnej jako sposobu jego wytwarzania. Proponujemy, aby MRiT włączyło się w ten proces (długoletni) i wsparło naszą inicjatywę.

• **w zakresie polityki UE:**

- zablokowanie na poziomie unijnym możliwości wwozu mebli z Białorusi,
- kontrola importu do Polski produktów z drewna, niespełniających norm unijnych, niecertyfikowanych pochodzących z Ukrainy,
- ograniczenie rosnącego importu mebli chińskich do Europy,
- ograniczenie importu płyt drewnopochodnych do Europy – głównie import sklejki z Brazylii, Chin oraz MDF z Turcji.

Wszystkie powyższe problemy wpływają bezpośrednio na pogarszającą się konkurencyjność polskiego przemysłu drzewnego i wymagają podjęcia pilnych działań ze strony Rządu. Dlatego autorzy pisma zwrócili się do Ministra z prośbą o spotkanie i rozmowę o problemach, z którymi musimy się mierzyć w codziennej działalności.

27.11.2024

Kwartalne zebranie EPF

W Brukseli odbyło się kwartalne zebranie EPF, w którym uczestniczyli: Jędrzej Kasprzak, Janusz Zowade i Jarosław Michniuk. Na prośbę władz EPF o zwiększenie aktywności Polski na forum europejskim, podczas posiedzenia grupy producentów płyt wiórowych, MDF i OSB przedstawił prezentację o sytuacji branży w Polsce. Na wstępie omówione zostały najważniejsze dane ekonomiczne dotyczące Polski, następnie prelegent przekazał informacje dotyczące wielkości produkcji i kierunków sprzedaży. Na końcu wskazał wyzwania i szanse, z którymi mierzą się polscy producenci płyt drewnopochodnych.

[\(>> prezentacja dostępna w Intranecie\)](#)

27-28.11.2024

II Ogólnopolska Narada o Lasach

W Europejskim Centrum Edukacji Geologicznej w Korzecku koło Chęciny odbyła się druga edycja Ogólnopolskiej Narady o Lasach, w której z ramienia SPPDwP uczestniczył Hubert Durczak.

Program wydarzenia obejmował podsumowanie dotychczasowych efektów prac prowadzonych w ramach Ogólnopolskiej Narady o Lasach oraz dyskusję na temat kolejnych działań i wyzwań, które wiążą się z funkcjonowaniem lasów w Polsce.

Pierwszego dnia obrad rozmowy dotyczyły m.in. lasów o wiodącej funkcji społecznej, lasów cennych przyrodniczo i zmianach legislacyjnych. Drugi dzień upłynął na dyskusjach o usługach ekosystemowych lasów, adaptacji do zmian klimatu – w tym tak ważnej funkcji wodochronnej – oraz pojawiających się nowych wyzwaniach w kontekście edukacji przyrodniczej (leśnej).

29.11.2024

Pismo nr St.P/23/2024 w sprawie: Sprzeciw wobec działań IKEA Industry Poland sp. z o.o. w zakresie rejestracji SSTS

Do: Małgorzata Dobies-Turulska, Prezes Zarządu IKEA Industry Poland sp. z o.o.

Od: SPPDwP

Reprezentując producentów płyt drewnopochodnych w Polsce, jako stowarzyszenie z ponad 30-letnią tradycją i zaangażowaniem na rzecz wszystkich członkowskich podmiotów, autor pisma wyraził zaniepokojenie i sprzeciw wobec działań IKEA Industry Poland sp. z o.o. – istotnego klienta podmiotów zrzeszonych w SPPDwP, które są jednocześnie ważnymi dostawcami IKEA w Polsce.

Niepokój wzbudził zamiar wprowadzenia przez IKEA Industry Poland sp. z o.o. systemu rejestrującego wszystkich istotnych kooperantów SSTS (Sub-Supplier Tracking System) swoich dostawców, w odniesieniu do producentów dostarczających do IKEA płyty drewnopochodne. Zdaniem branży to działanie wykracza lub może wykraczać poza zdrowe działania i praktyki w obrocie pomiędzy przedsiębiorcami zdefiniowane w powszechnie obowiązujących przepisach polskiego ustawodawstwa. IKEA Industry Poland sp. z o. o. w kraju oraz poza granicami Polski posiada własne zakłady produkujące płyty drewnopochodne. W związku z tym, dzięki danym zebranych od swoich dostawców o ich poddostawcach (jak np.: nazwa, lokalizacja, pojemność, udział IKEA, liczba pracowników, dane kontaktowe, własność itp.) może zyskać nieuprawnioną przewagę konkurencyjną i tym samym ograniczać konkurencję.

W ocenie branży działania te można potraktować jako przejaw narzucania przez IKEA Industry Poland sp. z o.o. innym przedsiębiorcom uciążliwych warunków umów, przynoszących IKEA nieuzasadnione korzyści. W tym miejscu podkreślono, iż zgodnie z art.6 ust.1 pkt. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na uzależnianiu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy.

Nadto narzędzie SSTS wymagać będzie od przedsiębiorców dodatkowego nakładu pracy i tym samym ponoszenia dodatkowych kosztów na wprowadzanie, aktualizowanie baz danych oraz przeprowadzanie audytów u swoich poddostawców. W obecnej, bardzo trudnej sytuacji gospodarczej zwiększanie kosztów prowadzenia działalności spowoduje zwiększanie i tak bardzo małej lub wręcz ujemnej rentowności poszczególnych przedsiębiorców.

Podobnie sytuacja się ma z wymaganiami IWAY Forestry 6.1. Ten standard IKEA powiela wymagania Rozporządzenia EUDR, powodując niczym nieuzasadniony nakład dodatkowej pracy. Nie uwzględnia też spełnienia wymogów certyfikacji FSC.

Do tego zakres i sposób zbierania danych przez IKEA w rzeczonym narzędziu budzi wiele wątpliwości w świetle regulacji zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

W związku z powyższym autor pisma wezwał adresata do zaprzestania praktyk polegających na zbieraniu informacji stanowiących lub mogących stanowić tajemnice handlowe przedsiębiorców zrzeszonych

w Stowarzyszeniu oraz wymagających prowadzenia rozbudowanej biurokracji skutkującej koniecznością ponoszenia przez nich zbędnych i nieuzasadnionych dodatkowych kosztów, a nade wszystko pozostających w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa lub co najmniej poddających w wątpliwość ich zgodność z tymi przepisami.

Pismo otrzymał do wiadomości Jakub Jankowski, Managing Director, IKEA Industry AB.

05.12.2024

Webinar dotyczący ochrony rynku

Pomiędzy godziną 13:00 a 15:00 odbył się webinar zatytułowany „Strategie ochrony rynku w obliczu globalnych wydarzeń” pod patronatem Towarzystwa Ekonomistów Polskich oraz Forum Dyskusyjnego Praktyków Prawa Konkurencyjności i Prawa Konsumentckiego.

The banner features a woman holding a shield against a dragon breathing fire. Text includes: 'WEBINAR', 'Strategie Ochrony Rynku w Obliczu Globalnych Wydarzeń: Antydumping, Protekcjonizm, i Ochrona Konkurencyjności w Unii Europejskiej', 'TEP Towarzystwo Ekonomistów Polskich', 'FORUM DYSKUSYJNE PRAKTYKÓW PRAWA KONKURENCYJNOŚCI I PRAWA KONSUMENTCKIEGO', '5 grudnia', and '13:00 – 15:00'.

Podczas webinaru zostały omówione kluczowe zagadnienia dotyczące wpływu globalnych nierówności na polityki protekcjonistyczne oraz przyszłość globalizacji w kontekście rosnącego nacjonalizmu gospodarczego. Poruszone zostały również tematy związane z polityką handlową Chin, ich wpływem na zasady Światowej Organizacji Handlu oraz możliwymi konsekwencjami wojny handlowej USA-Chiny.

Uczestnicy wysłuchali wystąpień:

- „*Globalne nierówności ekonomiczne a protekcjonizm: jak zmieniają się reguły gry w międzynarodowej ekonomii? Bawiąc się ze smokiem, bądź zawsze czujny*”
prof. Witold Orłowski, główny doradca ekonomiczny PwC Polska,
- „*Polityka ochrony handlu Unii Europejskiej: środki antydumpingowe jako kluczowy element ochrony konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw*”
Joanna Redelbach, specjalistka od prawa handlu międzynarodowego, Van Bael & Bellis

Miała także miejsce debata, którą moderował Krzysztof Adam Kowalczyk, szef działu ekonomicznego, Dziennik Rzeczpospolita, a w której uczestniczyli:

- prof. Witold Orłowski, główny doradca ekonomiczny PwC Polska,
- Jarosław Michniuk, CEO, Paged,
- Damian Olko, wiceprzewodniczący TEP i starszy ekonomista, WKB Lawyers.

Link do nagrania z webinaru:

<https://youtu.be/JQzyU7kuqmo?si=qSVCZ3f08h11CrZd>

Link do artykułu streszczenia webinaru na portalu Rzeczpospolitej:

<https://www.rp.pl/biznes/art41572371-jak-skutecznie-chronic-rynek-unii-europejskiej>

06.12.2024

Spotkanie w MRiT z Ministrem Krzysztofem Paszykiem

W spotkaniu z Krzysztofem Paszykiem, Ministrem Rozwoju i Technologii zorganizowanym w siedzibie Ministerstwa, branżą drzewną reprezentowali: Bartosz Bezubik, Hubert Durczak, Jerzy Majewski, Rafał Szeffler i Piotr Wójcik.

Przedstawiciele KnRPD przybliżyli główne cele i założenia Koalicji, omówili trudną sytuację w polskim przemyśle drzewnym oraz wynikające z tego konsekwencje w postaci zwolnień i wstrzymania inwestycji. Przedstawili także stanowisko branży na temat Ogólnopolskiej Narady o Lasach, które sprowadziło się do następującej oceny: brak profesjonalnej organizacji, brak rzeczywistych konsultacji, brak uwzględnienia opinii ekspertów, przedstawienie wniosków niezgodzonych z przemysłem drzewnym, propagandowy charakter Narady, pominięcie konsekwencji ekonomicznych i społecznych.

Po wysłuchaniu strony branżowej, Minister poparł postulat utrzymania podaży drewna na poziomie ok 40 mln m³, gdyż jest to minimum, pozwalające na funkcjonowanie przemysłu drzewnego, o czym wielokrotnie mówili przedstawiciele branży. Minister obiecał reaktywować Międzyresortowy Zespół ds. Przemysłu Drzewnego oraz odniósł się pozytywnie do postulatu spotkania przemysłu, MRiT, MiŚ, LP przy udziale Wicepremiera Władysława Kosiniaka-Kamysza.

09.12.2024

Pismo w sprawie: Prośba o spotkanie na temat wyłączenia 20% powierzchni LP z gospodarki leśnej

Do: Witold Koss, DGLP

Od: Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna

W imieniu organizacji branżowych oraz firm wchodzących w skład Koalicji na Rzecz Polskiego Drewna, autorzy pisma zwrócili się do Dyrektora z prośbą o zorganizowanie pilnego spotkania (jeszcze w grudniu br.), którego celem byłoby szczegółowe omówienie przedstawionej przez LP propozycji wyłączenia 20% powierzchni Lasów Państwowych ze zrównoważonej gospodarki leśnej.

Powyższe spotkanie jest potrzebne, aby lepiej zrozumieć przedstawioną przez LP propozycję. Jednocześnie podkreślono, że w opinii branży prace w ramach ONoL I i ONoL II nie uwzględniły opinii naukowców, jak również przemysłu drzewnego. Nie przeprowadzono także rzetelnych analiz skutków finansowych oraz społecznych ograniczenia pozyskania drewna dla polskiej gospodarki.

11.12.2024

Pismo – list otwarty

Do: Donald Tusk, Prezes Rady Ministrów

Od: Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna

Szanowny Panie Premierze,

w imieniu polskiego przemysłu drzewnego, reprezentowanego przez firmy i organizacje branżowe skupione wokół wspólnej inicjatywy Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna, zwracamy się z apelem o pilne podjęcie działań w celu przeciwdziałania kryzysowi, w jakim znalazł się nasz sektor.

Przemysł drzewny odgrywa bardzo istotną rolę w polskiej gospodarce i w budowaniu krajowego PKB. W rekordowym 2022 roku udział sektora leśno-drzewnego oszacowano na 8,5% PKB (liczone metodą wydatkową). Przemysł drzewny to około 40 000 przedsiębiorstw, tworzących blisko 350 000 bezpośrednich miejsc pracy, zlokalizowanych w terenach o niskim uprzemysłowieniu. Polski przemysł drzewny – skupiający

producentów mebli, płyt, opakowań drewnianych, podłóg drewnianych, celulozy i papieru – zajmuje czołową pozycję w Unii Europejskiej pod względem produkcji i eksportu.

Obecnie najważniejszym zagrożeniem dla przemysłu drzewnego jest ograniczanie dostępności głównego surowca – drewna. Wprowadzone w styczniu 2024 roku przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska moratorium na pozyskiwanie drewna, wyłączenie kolejnych obszarów leśnych z użytkowania już ograniczyło dostępność tego kluczowego surowca dla przemysłu drzewnego.

Dwie edycje Ogólnopolskiej Narady o Lasach, które zostały zorganizowane tak, aby udowodnić tezę MKiŚ o konieczności wyłączenia 20% powierzchni Lasów Państwowych ze zrównoważonej gospodarki leśnej, nie uwzględniły opinii naukowców, przyrodników, jak również przemysłu. Nie przeprowadzono analiz skutków finansowych oraz społecznych ograniczenia pozyskania drewna.

Nie zostały opracowane koncepcje działań minimalizujących negatywne skutki społeczno-gospodarcze wynikające z ograniczenia pozyskania drewna. A powinny zostać one wdrożone najpóźniej równoległe z podejmowanymi działaniami ochronnymi, skutkującymi ograniczeniami podaży drewna.

Jako przemysł drzewny popieramy ochronę przyrody. Jesteśmy świadomi zmian klimatycznych oraz konieczności wprowadzenia zmian w gospodarce leśnej. Jednakże zmiany powinny przebiegać w sposób ewolucyjny, a nie rewolucyjny, po uwzględnieniu opinii naukowców, leśników, samorządowców, zakładów usług leśnych, przemysłu drzewnego i ekologów. Niestety Ogólnopolska Narada o Lasach nie spełniła tego warunku.

Wyłączenia lasów z użytkowania, które są planowane przez MKiŚ w 2025 roku, spowodują ograniczenie podaży drewna aż o 3 mln m³. Tym samym wpływy Lasów Państwowych spadną (wg szacunków LP) o prawie 1 mld zł. Natomiast straty przemysłu drzewnego wyniosą ok. 12 mld zł. Straty te będą się powiększały w następnych latach, gdyż wyłączanie kolejnych obszarów ma być kontynuowane.

Jak wspomnieliśmy wcześniej, nasz przemysł skupia około 40 000 przedsiębiorstw tworzących blisko 350 000 bezpośrednich miejsc pracy. Podkreślamy, że znacząca większość firm szeroko rozumianego przemysłu drzewnego, zlokalizowana jest na obszarach wiejskich lub w małych miejscowościach, będąc często głównym pracodawcą zatrudniającym niejednokrotnie całe rodziny. W związku z kryzysem gospodarczym firmy redukują zatrudnienie. W tym roku w samej tylko branży meblarskiej ponad 200 firm ogłosiło zakończenie działalności, co przekłada się na utratę miejsc pracy przez tysiące osób.

Ograniczenie dostępu do drewna będzie przyczyną upadku wielu przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich. Spowoduje utratę miejsc pracy i w konsekwencji poważny uszczerbek w przychodach budżetu państwa pochodzących w znacznej mierze z eksportu, np. mebli. Już teraz wstępne szacunki pokazują, że w 2024 roku wolumen wyprodukowanych w Polsce mebli spadnie o 6%, a zyski firm zmaleją o blisko 20%.

Rentowność firm z sektora meblarskiego w tym roku zmaleje z 6,4% do ok 5,2%. Po dwóch kwartałach w 2024 r. wynik finansowy netto branży był niższy o blisko 190 mln złotych r/r, a wpływy z podatku dochodowego do budżetu spadły o 10% w porównaniu do roku 2023. Jak widać, przykład samej tylko branży meblarskiej pokazuje ogromną skalę problemu.

Drewno, będące odnawialnym, ekologicznym i strategicznym zasobem, powinno odgrywać fundamentalną rolę w funkcjonowaniu polskiej gospodarki. Jako surowiec o ujemnym śladzie węglowym, drewno skutecznie zastępuje materiały kopalne w budownictwie i innych branżach, przyczyniając się do zmniejszenia emisji CO₂. Wprowadzane przez MKiŚ ograniczenia stoją w sprzeczności m.in. z Unijną Dyrektywą w sprawie poprawy charakterystyki energetycznej budynków. Wszystkie nowe budynki publiczne muszą mieć zerowe emisje od 1 stycznia 2028 r., a od 1 stycznia 2030 r. wszystkie pozostałe nowe budynki. Takie wymogi spełnia obecnie jedynie budownictwo drewniane!

Apelujemy do Pana Premiera o zrewidowanie obecnej polityki MKiŚ dotyczącej pozyskiwania drewna, która doprowadzi do likwidacji dużej części polskiego przemysłu drzewnego. Potrzebujemy zdecydowanych działań na rzecz ochrony miejsc pracy i rozwoju polskiej gospodarki.

Czy w obecnej sytuacji, gdy nasz kraj musi ponosić zwiększone wydatki m.in. na obronność i usuwanie skutków powodzi, stać nas na ograniczenie niebagatelnych przychodów, jakie przemysł drzewny wnosi do budżetu państwa, a także na wydatki na wypłatę zasiłków pracownikom, którzy stracą pracę?

[List dostępny na stronie www.sppd.pl >>](http://www.sppd.pl)

18.12.2024

Pismo – list otwarty

Do: Mikołaj Dorożała, MKiŚ

Od: Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna

Szanowny Panie Ministrze,

z głębokim rozczarowaniem i niepokojem przyjęliśmy Pańską reakcję na list otwarty Koalicji na Rzecz Polskiego Drewna. Pańska interpretacja faktów oraz decyzje Ministerstwa Klimatu i Środowiska nie tylko mijają się z rzeczywistością, ale także stwarzają zagrożenie dla przyszłości jednej z kluczowych gałęzi polskiej gospodarki – przemysłu drzewnego. Chcemy jasno powiedzieć: polska branża drzewna jest w kryzysie, a Pańskie decyzje tylko ten kryzys pogłębiają.

Brak realnego dialogu z branżą drzewną

Pańskie deklaracje o dialogu z przemysłem drzewnym są jedynie pustymi słowami. Pomimo uczestnictwa przedstawicieli branży w konsultacjach, takich jak Ogólnopolska Narada o Lasach, nasze głosy zostały zignorowane. Wykluczanie naszych reprezentantów z paneli dyskusyjnych, manipulacje dotyczące zasad reprezentacji oraz brak realnego wpływu przemysłu na decyzje Ministerstwa stanowią dowód na pozorny charakter dialogu.

Pragniemy podkreślić, że nikt z Koalicji na Rzecz Polskiego Drewna nie został zaproszony do udziału jako panelista w II Ogólnopolskiej Naradzie o Lasach. Znalazł się tam jeden reprezentant przemysłu, jednak oficjalny klucz doboru nie został nikomu przedstawiony. Taka sytuacja budzi uzasadnione wątpliwości co do rzeczywistych intencji Ministerstwa.

Nie zważając na nasze ostrzeżenia, Ministerstwo wyłącza ogromne obszary lasów z użytkowania, ignorując konsekwencje gospodarcze i społeczne. Decyzje te są równoznaczne z niszczeniem całych sektorów, obejmujących m.in. producentów sklejek, podłóg, parkietów czy celulozy, które bazują na drewnie dębowym, brzoźowym i olchowym, a także lokalnych przedsiębiorstw zaopatrujących się w nadleśnictwach objętych wyłączeniami. Z perspektywy lokalnych społeczności jest to cios, z którego trudno będzie się podnieść.

Według naszych analiz, opracowanych wspólnie z ekspertami branżowymi, konsekwencje tych decyzji, nawet w scenariuszu optymistycznym, będą miały katastrofalny wpływ na gospodarkę:

- spadek produkcji sprzedanej sektora leśno-drzewnego o co najmniej 28 miliardów złotych,
- utrata 50 tysięcy miejsc pracy, w tym 18 tysięcy w branży meblarskiej,
- spadek eksportu o około 11 miliardów złotych,
- zmniejszenie wartości dodanej o 8,75 miliarda złotych,
- ograniczenie inwestycji o 7,8 miliarda złotych,
- strata budżetu państwa w wysokości 4,5 miliarda złotych z tytułu podatków i składek.

Panie Ministrze, to nie są abstrakcyjne liczby. To ludzie, ich miejsca pracy i ich rodziny! Czy nie widzi Pan, że są to działania na szkodę Skarbu Państwa i finalnie środowiska naturalnego?

Problematyczne rozporządzenie o drewnie energetycznym

Przygotowany przez Ministerstwo projekt rozporządzenia w sprawie drewna energetycznego stanowił jedynie teoretycznie krok w dobrym kierunku. Z przykrością zauważamy, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie kierowało się ochroną przemysłu drzewnego, lecz uzasadnieniem ograniczeń w gospodarce leśnej – co zresztą sam Pan Minister podkreśla w swoich wypowiedziach. W przedstawionej Koalicji na Rzecz Polskiego Drewna nieoficjalnej wersji rozporządzenia próbowano ograniczyć możliwość spalania produktów ubocznych, takich jak zrębki czy zrżyny. Nigdy nie była to wersja oficjalna, ani poddana konsultacjom. To kolejny przykład manipulacji, który szkodzi dialogowi.

Manipulacją jest również twierdzenie, jakoby uwolnienie surowców w postaci zrębków czy zrżyn mogło rozwiązać problemy z podażą drewna pełnowartościowego. Drewno okrągłe pozostaje niezastąpionym surowcem dla wielu sektorów – tartaków, producentów sklejek, celulozy czy podłóg. Tymczasem działania Ministerstwa prowadzą do radykalnego zmniejszenia podaży tego kluczowego surowca, co może zniszczyć setki firm i doprowadzić do załamania całego łańcucha dostaw.

Eksport drewna – kosmetyczne zmiany

Twierdzenie, że wprowadzone zmiany w zasadach sprzedaży drewna skutecznie ograniczają jego eksport, jest nieprawdą. Są to jedynie kosmetyczne działania, które nie powstrzymają wywozu surowca za granicę. Brak skutecznych przepisów w tym zakresie oznacza, że polskie przedsiębiorstwa tracą dostęp do surowca, który jest podstawą ich działalności. Pan Minister wydaje się nie zauważać, że te zmiany nie mają realnego wpływu na promowanie przetwarzania drewna w Polsce.

Kluczowe pytania do Pana Ministra

Panie Ministrze, kierunek i tempo podejmowanych przez Ministerstwo decyzji stawiają nas przed dramatycznym pytaniem: czyim interesom mają służyć te działania? Czy naprawdę chce Pan zniszczyć branżę, która zatrudnia 350 tysięcy osób, generuje 170 miliardów złotych przychodu i stanowi 8,5% polskiego PKB?

Jak Pańskie decyzje wpisują się w wizję lidera Pańskiej partii, Polska 2050, Szymona Hołowni, który podkreśla konieczność wzmocnienia lokalnych wspólnot i rozwoju gospodarczego? Czy ograniczenie dostępu do surowca dla setek lokalnych firm jest zgodne z deklarowanymi wartościami?

Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna, pomimo trudności, deklaruje gotowość do rozmów i wspólnego wypracowania rozwiązań. Potrzebujemy jednak uczciwego dialogu, a nie manipulacji i pozornych działań. Liczymy, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska wykaże się odpowiedzialnością i realnie wsłucha się w głos branży, która od lat buduje siłę polskiej gospodarki.

18.12.2024

Pismo w sprawie: Stanowisko branży w kwestii ograniczenia eksportu nieprzetworzonego drewna

Do: Magdalena Filiks, Przewodnicząca Podkomisji stałej ds. wypracowania nowej krajowej strategii leśnej

Od: Koalicja na Rzecz Polskiego Drewna

W związku z planowanym na 19 grudnia br. posiedzeniem Podkomisji, które poświęcone będzie w głównej mierze ograniczeniu eksportu nieprzetworzonego drewna autorzy pisma przedstawili stanowisko branży w tej kwestii.

Przedstawiciele przemysłu drzewnego w pełni popierają promowanie przerobu drewna w zakładach przemysłowych zlokalizowanych na terenie kraju. Większość eksportowanego z Polski drewna trafia do krajów Unii Europejskiej i w związku z tym, w ramach jednolitego rynku wewnętrznego, UE objęta jest gwarancją swobodnego przepływu towarów.

Wg danych Lasów Państwowych, w latach 2019-2023 wielkość całego eksportu nieprzetworzonego drewna wyniosła 14,3 mln ton, w tym do Chin 4 mln ton. W tym czasie, w Polsce pozyskano ponad 200 mln m³ drewna, czyli ok. 150 mln ton. Eksport do Chin stanowi więc ok. 2,6% pozyskanego drewna. Polityka celna krajów członkowskich w zakresie ceł wywozowych do krajów poza UE jest prerogatywą Komisji Europejskiej. Wobec powyższego ograniczenie eksportu drewna poprzez wprowadzenie ceł lub innych opłat może być trudne ze względów formalnych. Oczywiście każdy m³ drewna sprzedany jako nieprzetworzony surowiec za granicę jest uszczupleniem danin jakie przyniosłaby naszemu Państwu sprzedaż wyrobów z drewna np. mebli.

Należy jednak mieć świadomość, że wstrzymanie eksportu drewna, chociaż bardzo istotne, nie skompensuje ograniczenia dostępności drewna, która zostanie spowodowana wyłączeniem z użytkowania 20% powierzchni polskich lasów.

Branża apeluje zatem, aby w procesie tzw. „wzmacniania ochrony lasów” (z którym nie identyfikuje się), uwzględnić również interesy osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach drzewnych i zakładach usług leśnych. Kluczowe decyzje powinny być podejmowane w oparciu o rzetelne dane, sprawdzone informacje oraz wiedzę doświadczonych naukowców.

20.12.2024

Pismo nr St.P/24/2024 w sprawie: Apel o pilne podjęcie interwencji w celu przeciwdziałania kryzysowi w polskim sektorze drzewnym

Do: Maciej Żywno, Wicemarszałek Senatu XI kadencji

Od: Jędrzej Kasprzak, Bartosz Bezubik, SPPDwP

W imieniu SPPDwP, reprezentującego firmy zajmujące się produkcją płyt drewnopochodnych na terenie Polski, autorzy pisma zwrócili się do Marszałka z apelem o pilne podjęcie interwencji w celu przeciwdziałania kryzysowi, w jakim znalazł się sektor drzewny.

Przemysł drzewny odgrywa istotną rolę w polskiej gospodarce i w budowaniu krajowego PKB. W rekordowym 2022 roku udział sektora leśno-drzewnego oszacowano na 8,5% PKB (liczone metodą wydatkową). Przemysł drzewny to około 40 000 przedsiębiorstw, tworzących blisko 350 000 bezpośrednich miejsc pracy, zlokalizowanych w terenach o niskim uprzemysłowieniu. Polski przemysł drzewny, skupiający producentów mebli, płyt, opakowań drewnianych, podłóg drewnianych, celulozy i papieru, zajmuje czołową pozycję w Unii Europejskiej pod względem produkcji i eksportu.

Obecnie najważniejszym zagrożeniem dla przemysłu drzewnego jest ograniczanie dostępności głównego surowca – drewna. Wprowadzone w styczniu 2024 roku przez MKiŚ moratorium na pozyskiwanie drewna, wyłączenie kolejnych obszarów leśnych z użytkowania już ograniczyło dostępność tego kluczowego surowca dla przemysłu drzewnego. W sposób szczególny dotknęło to region, z którego Marszałek uzyskał mandat senatorski, czyli Województwa Podlaskiego. Po 8 stycznia br. zakazami objęto 94 tys. hektarów polskich lasów, z czego prawie 60 tys. ha znajduje się na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku.

Dwie edycje Ogólnopolskiej Narady o Lasach, które zostały zorganizowane tak, aby udowodnić tezę MKiŚ o konieczności wyłączenia 20% powierzchni LP ze zrównoważonej gospodarki leśnej, nie uwzględniły opinii naukowców, przyrodników, jak również przemysłu. Nie przeprowadzono analiz skutków finansowych oraz społecznych ograniczenia pozyskania drewna. Nie zostały opracowane koncepcje działań minimalizujących negatywne skutki społeczno-gospodarcze wynikające z ograniczenia pozyskania drewna – a powinny zostać one wdrożone najpóźniej równoległe z podejmowanymi działaniami ochronnymi, skutkującymi ograniczeniami podaży drewna.

Stowarzyszenie popiera ochronę przyrody, przedstawiciele branży są świadomi zmian klimatycznych oraz konieczności wprowadzenia zmian w gospodarce leśnej. Jednakże zmiany powinny przebiegać w sposób

ewolucyjny, a nie rewolucyjny, po uwzględnieniu opinii naukowców, leśników, samorządowców, zakładów usług leśnych, przemysłu drzewnego, rzeczywistych przedstawicieli społeczności lokalnych i ekologów. Powinny zostać też rozłożone w czasie. Niestety Ogólnopolska Narada o Lasach nie spełniła tego warunku.

Wyłączenia lasów z użytkowania, które są planowane przez MKiŚ w 2025 roku, spowodują ograniczenie podaży drewna aż o 3 mln m³. Tym samym wpływy Lasów Państwowych spadną (wg szacunków LP) o prawie 1 mld zł. Według analiz branży, opracowanych wspólnie z ekspertami branżowymi, konsekwencje tych decyzji, nawet w scenariuszu optymistycznym, będą miały katastrofalny wpływ na gospodarkę:

- spadek produkcji sprzedanej sektora leśno-drzewnego o co najmniej 28 miliardów złotych,
- utrata 50 tysięcy miejsc pracy, w tym 18 tysięcy w branży meblarskiej,
- spadek eksportu o około 11 miliardów złotych,
- zmniejszenie wartości dodanej o 8,75 miliarda złotych,
- ograniczenie inwestycji o 7,8 miliarda złotych,
- strata budżetu państwa w wysokości 4,5 miliarda złotych z tytułu podatków i składek.

Straty te będą się powiększały w następnych latach, gdyż wyłączanie kolejnych obszarów ma być kontynuowane.

Jak zostało wcześniej wspomniane, przemysł drzewny skupia około 40 000 przedsiębiorstw tworzących blisko 350 000 bezpośrednich miejsc pracy. Znacząca większość firm tego przemysłu zlokalizowana jest na obszarach wiejskich lub w małych miejscowościach, będąc często głównym pracodawcą zatrudniającym niejednokrotnie całe rodziny. W związku z kryzysem gospodarczym firmy redukują zatrudnienie. W tym roku, w samej tylko branży meblarskiej ponad 200 firm ogłosiło zakończenie działalności, co przekłada się na utratę miejsc pracy przez tysiące osób.

Obserwuje się również narastające problemy Zakładów Usług Leśnych, które w roku 2024 miały ograniczony zakres prac, nawet o 30%, a obecnie wiele z nich, ze względu na ograniczone zapotrzebowanie na usługi leśne, wynikające jedynie ze skutków powodowanych wprowadzonym moratorium, nie ma jakichkolwiek zleceń na rok 2025. Na terenie działania RDLP w Białymstoku takich firm jest co najmniej 40, każda z nich zatrudnia od kilku do kilkunastu osób.

Ograniczenie dostępu do drewna będzie przyczyną upadku wielu przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich. Spowoduje utratę miejsc pracy i w konsekwencji poważny uszczerbek w przychodach budżetu państwa pochodzących w znacznej mierze z eksportu, np. mebli. Już teraz wstępne szacunki pokazują, że w 2024 roku wolumen wyprodukowanych w Polsce mebli spadnie o 6%, a zyski firm zmniejszą się o blisko 20%. Rentowność firm z sektora meblarskiego w tym roku zmaleje z 6,4% do ok 5,2%. Po dwóch kwartałach w 2024 r. wynik finansowy netto branży był niższy o blisko 190 mln złotych r/r, a wpływy z podatku dochodowego do budżetu spadły o 10% w porównaniu do roku 2023. Jak widać, przykład samej tylko branży meblarskiej pokazuje ogromną skalę problemu.

Drewno, będące odnawialnym, ekologicznym i strategicznym zasobem, powinno odgrywać fundamentalną rolę w funkcjonowaniu polskiej gospodarki. Jako surowiec o ujemnym śladzie węglowym, drewno skutecznie zastępuje materiały kopalne w budownictwie i innych branżach, przyczyniając się do zmniejszenia emisji CO₂. Wprowadzane przez MKiŚ ograniczenia stoją w sprzeczności m.in. z Unijną Dyrektywą w sprawie poprawy charakterystyki energetycznej budynków. Wszystkie nowe budynki publiczne muszą mieć zerowe emisje od 1 stycznia 2028 r., a od 1 stycznia 2030 r. wszystkie pozostałe nowe budynki. Takie wymogi spełnia obecnie jedynie budownictwo drewniane!

Czy w obecnej sytuacji, gdy Polska musi ponosić zwiększone wydatki m.in. na obronność i usuwanie skutków powodzi, stać nas na ograniczenie niebagatelnych przychodów, jakie przemysł drzewny wnosi do budżetu państwa, a także na wydatki na wypłatę zasiłków pracownikom, którzy stracą pracę czy rekompensat dla przedsiębiorców, którzy będą zmuszeni zaprzestać swojej działalności?

20.12.2024

Pismo w sprawie: Nowy termin spotkań konsultacyjnych dot. modyfikacji Warunków Technicznych na surowiec drzewny

Do: Witold Koss, DGLP

Od: Piotr Poziomski, PIGPD, Longin Graczkowski, SPT, Jędrzej Kasprzak, SPPDwP, Roman Malicki, PKN EPAL, Michał Strzelecki, OIGPM, Janusz Turski, SPP

Autorzy pisma zwrócili się z prośbą o wyznaczenie nowego terminu dla zaplanowanych na 8-10 stycznia 2025 roku spotkań konsultacyjnych dotyczących planowanych modyfikacji Warunków Technicznych na surowiec drzewny.

Okres końca roku, przedłużonych urlopów oraz konieczność zamknięcia działań w firmach sprawiają, że przygotowanie do tego ważnego spotkania jest wyjątkowo utrudnione, a branży zależy na reprezentowaniu przemysłu na najwyższym poziomie. Przesunięcie terminu na początek lutego umożliwi bardziej konstruktywną dyskusję.

Pismo otrzymali do wiadomości:

Ministerstwo Klimatu i Środowiska, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Stowarzyszenie Przedsiębiorców Leśnych im. Mieczysława Wierzbickiego w Gołuchowie, Polski Związek Pracodawców Leśnych

31.12.2024 godz. 23:59

Szanowni Państwo,

niech 2025 rok będzie rokiem pełnym wyzwań!

Niechaj przyniesie radość, szczęście i inspirujące podróże,

a niezależnie od tego, dokąd Państwo będziecie zmierzać,

zawsze służymy pomocą i jesteśmy gotowi, aby towarzyszyć Państwu w drodze.

Spełnienia marzeń i odważnych planów w 2025 roku!

życzy Zarząd Stowarzyszenia

